Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 53 (2300) ▪ Субота, 25 березня 2000 року ▪ Ціна договірна

Сьогодні — річниця із дня трагічної загибелі В'ячеслава Чорновола

Фото з архіву.

▪ 1651 р. Полковник Іван Богун розбив польське військо під Вінницею.

▪ 1917 р. У Петрограді відбулася 20-тисячна маніфестація українців під гаслами національного відродження.

▪ 1919 р. «Рада чотирьох» Паризької мирної конференції прийняла ухвалу про евакуацію військ Антанти з Одеси.

▪ 1992 р. Верховна Рада України прийняла закон про загальний військовий обов'язок.

25 березня

Серйозні справи краще вирішувати під час дружніх розмов

Зростання товарообороту між Україною і Польщею актуальне нині для обох країн. Адже за останні три місяці обмін між Польщею і Україною значно скоротився. Саме тому на урядовому й законодавчому рівнях готуються конкретні пропозиції для того, щоб пожвавити торгівлю, відкрити можливості для інвестицій, — зазначив глава українського парламенту Іван Плющ. Саме з цією метою і приїздив до Києва віце-прем'єр Лешек Бальцерович, з цією ж метою зустрічалася парламентська делегація на чолі з Головою Верховної Ради України Іваном Плющем з головою Ради міністрів Республіки Польща Єжи Бузеком.

(Закінчення на 2-й стор.).

Нехай сусіди нам підкажуть

Учора завершився візит в Україну віце-прем'єр-міністра, міністра фінансів Польщі Лешека Бальцеровича. Пан Бальцерович зустрівся з першим заступником Голови Верховної Ради Віктором Медведчуком. «Ваш візит в Україну збігся з візитом у Польщу Голови Верховної Ради України Івана Плюща,—зауважив В. Медведчук. — Ці події важливі і для Польщі, і для України і ще раз підтверджують: стратегічне партнерство не лише проголошено, а й реалізується на всіх рівнях». В. Медведчук поінформував про зміни в країні й у стінах парламенту після президентських виборів. Він повідомив, що в парламент надійшла програма уряду.

В. Медведчук переконаний: настав час не просто посилатися на польський досвід, а використовувати його, зокрема щодо напрацювання законів для забезпечення ефективної роботи.

Польська делегація провела переговори з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Віктором Ющенком, міністром фінансів Ігорем Мітюковим та іншими посадовими особами. Зважаючи, що Бальцерович — «батько польських реформ», завдяки яким Польща в короткий термін позбулася економічної кризи, нас цікавив досвід сусідів щодо здійснення дерегуляції економіки, приватизації, реформ в адміністративній сфері, сільському господарстві, податковій системі, а також участь Польщі у будівництві спільного нафтопроводу Одеса—Броди—Гданськ.

Гаснуть зорі... на парламенті

Депутати від лівих фракцій зранку заблокували трибуну. Причина — розпорядження, яке зачитав В. Медведчук, про знищення на фасаді та в приміщенні Верховної Ради радянської символіки і заміни її на нинішню, державну.

Далі перший заступник голови Держкомітету зв'язку та інформатизації Олександр Баранов у кількох словах доповів суть закону про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (щодо ліцензування радіочастот).

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Наступили на горло піратській пісні

У Києві на стадіоні «Старт» знищено під колесами трактора (див. фото). понад 50 тисяч піратських компакт-дисків на суму більш як 2 мільйони гривень. Диски було вилучено в одинадцяти підпільних цехах, ліквідованих протягом останнього місяця українською податковою міліцією.

(Закінчення на 8-й стор.)

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Земельна реформа

Бути колгоспу

Так вирішили загальні збори в 42 колективних господарствах

У Міністерстві аграрної політики залюбки інформують про хід земельного реформування. Мовляв, майже всі колективні сільгосппідприємства, як і належить за указом Президента, змінили форму власності, запрацювали на приватній основі. Є й другий бік медалі, про який офіційні зведення чомусь мовчать. Мало хто знає про існування в країні колгоспів. Не КСП, а саме колгоспів. Господарств, де працюють за старою схемою, починаючи від часу їх створення. Селяни 42 таких підприємств, незважаючи на адміністративні резолюції, і тепер не погоджуються приміряти на себе народжені нагорі реорганізаційні новації. На загальних зборах вони вирішили: бути колгоспу і надалі.

(Продовження на 3-й стор.).

У номер

По тонні на мешканця

Мільйонну з початку року тонну палива видобули гірники державної холдингової компанії «Добропіллявугілля». Прогрес, порівняно з минулим роком, більш ніж помітний — плюс 300 тисяч тонн. До кінця 2000-го добропільці пообіцяли видати нагора уп'ятеро більше від нинішнього досягнення — по одній тонні палива на кожного мешканця області.

▪ *Сьогодні виповнюється 100 років Львівському театру опери і балету імені Івана Франка.*

▪ *1-й енергоблок Південно-Української АЕС підключено до струму.*

▪ *У Харкові відключатимуть світло 4 рази на добу.*

▪ *Близько 100 осіб пікетували Донецьку облраду, протестуючи проти підвищення цін на житлово-комунальні послуги.*

P. S.

Учора в Києві, на будинку, де жив і працював В'ячеслав Чорновіл, відкрито меморіальну дошку

У номер

■ Київ

За врегулювання взялися вчені

У Пущі-Водиці завершено обговорення проблем щодо придністровського врегулювання. Протягом декількох днів видатні вчені, науковці, політологи та конфліктологи з різних країн напрацювали рекомендації та дві моделі розвитку ситуації в регіоні. Як повідомили вчора на підсумковій прес-конференції офіційні представники України, Молдови, Придністров'я, Росії та ОБСЄ, які брали участь у робочому столі як консультанти, результати дискусій можуть бути покладені в основу майбутніх переговорів.

Якщо такий темп роботи збережеться, вважають дипломати, наприкінці літа в Києві має відбутися саміт, на якому плановано підписати документи щодо статусу Придністров'я, гарантій, співробітництва в економічній, соціальній, правовій та інших сферах. На прес-конференції також повідомили про звернення до Верховної Ради України щодо ініціації відповідних міжпарламентських зустрічей, яке знайшло позитивний відгук у стінах парламенту.

Усе в ім'я людини. Все для блага людини

Це не гасло у стилі компартійного ретро. Це, щоб ви знали, наша найближча перспектива, яка визирає з-за референдуму. А він, за планами Президента, повинен служити «закріпленню і поглибленню» позитивних змін, що намітились у політичному й економічному житті України.

Крім цього, надзавданням є й мета референдуму — «оптимізувати систему державної влади». Чудово! Ось тільки слово «оптимізувати» якесь загадкове. Це означає зробити систему оптимальною (для кого?) чи надихнути державну владу на оптимізм (яким чином?)? Якби трохи точніше, а то дехто взагалі зрозумів як, вибачте, «приватизувати», і далі за текстом.

■ Ужгород

Інвалідам — «Синяк», ветеранам — «Карпати»

Шість тисяч санаторно-курортних путівок для інвалідів та ветеранів війни закупила Закарпатська облдержадміністрація. Кошти «викроєно» з місцевого бюджету. Першу тисячу путівок уже оплачено, розподілено по районах та вручено людям.

Гостей — ветеранів війни та інвалідів прийняли уславлені закарпатські оздоровниці «Синяк», «Карпати», «Сонячне Закарпаття», «Шиян».

■ Одеса

Дев'ять днів сміху без антракту

Сьогодні в Одесі, за тиждень до 1 квітня, розпочинається традиційна «Гуморина». Проходитиме вона нетрадиційно — цілою низкою фестивалів: гумористів, музикантів, співаків, театральних акторів, кінематографістів. І навіть філософів та соціологів, які в дискусіях спробують з'ясувати природу сміху. Дехто спитає: одеській мерії нікуди гроші дівати? Навпаки, вона хоче навчитися їх заробляти саме через різні видовища, на які з'їжджаються б люди звідусіль. Як ото, приміром, у Канни, де проходять різні фестивалі 250 днів на рік. До Одеси завітали Жванецький і Карцев, Державін і Ширвіндт. А ще Ельдар Рязанов і Людмила Гурченко з прем'єрою «Старі клячі», Лія Ахеджакова та Богдан Ступка зі «Старосвітською любов'ю»... Всіх не перелічити — це треба бачити й чути. Якщо, звичайно, вам випаде така щаслива нагода.

■ Фотофакт

В Українському домі проходить традиційна виставка-продаж товарів вітчизняної легкої промисловості «Київські торги: «Весна—2000».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Будуть робочі місця, будуть податки

Вечірнє засідання 23 березня

Парламентська хроніка

Відсутність інвестицій в економіку України — одна з головних проблем. Для її розв'язання виконавча влада і законодавці використовують різноманітні заходи. Останнім часом прийнято ряд законів про створення спеціальних інвестиційних зон. Нині пропонується створити спеціальний режим для інвесторів у районах Одеси, Харкова, Миколаєва та міста Рені. Проте останнім часом урядовці почали говорити про те, що подібні зони зменшують податкові надходження до бюджету. Тому під час розгляду законопроектів, які регламентуватимуть діяльність згадуваних спеціальних економічних зон, головним опонентом народних обранців був міністр фінансів Ігор Мітюков, якого підтримали і деякі депутати. Зокрема, вони пропонували відкласти розгляд проектів законів до завершення першого кварталу, коли буде проаналізовано результати діяльності наявних СЕЗ. Однак більшість народних депутатів погодилася з пропозицією Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій і проголосувала за ці законопроекти.

На вечірньому засіданні прийнято також поправки до бюджету на 2000 рік, закон про радіочастотний ресурс України, про органи самоорганізації населення та ряд інших нормативних актів.

Володимир КОРОЛЮК.

Серйозні справи краще вирішувати під час дружніх розмов

(Початок на 1-й стор.).

Парламентська делегація поклала вінок до пам'ятника воякам Української Народної Республіки. Відбулося урочисте богослужіння у православній церкві Яна Клімака на вольському цвинтарі. Іван Плющ ушанував пам'ять полеглих, сказав: у таких святих місцях завжди хочеться думати і сподіватися на кращу долю України, за яку боролися і загинули її сини. Представники української громади запевнили, що і в Польщі, і в Україні таких місць є багато і що пам'ять про загиблих потрібно вшановувати скрізь: і в Гданську, і в Харкові, і в Одесі, і під Крутами.

Наприкінці дня Іван Плющ зустрівся з керівником Бюро національної безпеки канцелярії Президента Польщі Мареком Сівцем, який є співголовою консультативного комітету президентів України і Польщі. Марек Сівец запропонував гостям провести дружню розмову, бо саме так найкраще сприяти розвиткові відносин між нашими державами. Зустріч пройшла справді так, як запропонував її господар.

Завтра Голова Верховної Ради України візьме участь у спільному засіданні глав парламентів країн — членів Центральноєвропейської ініціативи.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Гаснуть зорі... на парламенті

Ранкове і денне засідання 24 берез...

(Початок на 1-й стор.).

Наступним розглянуто проект закону про визнання таким, що втратив чинність, Закону «Про ставки вивізного (експортного) мита на насіння деяких видів олійних культур». Як з'ясувалося, ситуація тут неоднозначна. З одного боку, Україна не тільки цілком спроможна забезпечити себе високоякісною олією, а й експортувати її в значних обсягах. З другого, чимало наявних потужностей олійної промисловості простоюють. І не тому, що насіння соняшнику не вистачає. Навпаки. Але справа в тому, що політику тут визначають посередники, які утримують у себе понад 90 відсотків насіння. Депутати наполягали, що Україна повинна експортувати готову продукцію, тобто олію, а не насіння. Бо чинити інакше — означає обкрадати державу (насіння в чотири рази дешевше від олії), а також втрачати робочі місця в Україні. Цей факт, хоч як прикро, має масовий характер. Тож депутати вимагали відхилити проект, запропонований урядом, як такий, що суперечить національним інтересам української держави.

Проект закону про внесення змін до статті 6 Закону «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (щодо фінансування державної допомоги) стосується сотень тисяч сімей в Україні. На сьогодні щомісячна допомога непрацюючим матерям по догляду за дитиною становить (відповідно до віку дитини) мізерну суму —22, 18 і 7,4 гривні. Коментарі тут вочевидь зайві. Запропонований закон передбачає певне підвищення виплат по догляду за дітьми. Що особливо важливо за умов, коли виплати на дітей утричі відстають від виплат пенсій. А як виплачуються пенсії — відомо. Тож, як зазначали депутати, «гуманізм» вартістю в 7,40 — ганьба для держави.

Після перерви розглянуто проект постанови про впорядкування умов оплати праці працівників апарату Національної ради з питань телебачення і радіомовлення та її представництв у регіонах, а також проект закону про внесення змін до закону «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення». Обидва законопроекти на сесії доповів народний депутат Віталій Шевченко. Долю їх буде вирішено голосуванням наступного тижня. Потому розглянуто ряд питань, визначених як «Різне».

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Комітет захисту журналістів знову зводить «наклеп»

Наші колеги із «Сільських вістей» можуть розслабитися: їхній газеті дозволили «бачити світ». Але влаштовувати з цього приводу урочистості передчасно: слідчі дії буде доведено до кінця, попередив прес-секретар Президента Олександр Мартиненко. Правда, здогадався уточнити: вони, себто ці слідчі дії, повинні здійснюватися у повній відповідності із законом. Приємно, коли визнають верховенство права.

Речник глави держави також не полінувався роз'яснити деякі юридичні тонкощі «податкових» претензій до газети: до кримінальної й адміністративної відповідальності за арешт запасів паперу і рахунків «СВ» нікого не притягатимуть, бо «підстави для таких дій були». А ось «візаві» неприємності світять: якщо звинувачення, висунуті податковою адміністрацією, буде підтверджено у суді. Дуже логічно, особливо в правовому контексті. А якщо не буде підтверджено, «підстави для дій» залишаться?

Не ризикую коментувати юридично озброєного пана Мартиненка. Ліпше ознайомлю вас з висновком Комітету захисту журналістів (США), про який повідомив «Інтерфакс-Україна». У щорічній доповіді про дискримінацію прав преси (на 435 сторінках — аналіз понад 120 країн) наша держава фігурує серед тих, де влада утискує свободу слова за допомогою заходів адміністративного тиску. Керівників цих країн у доповіді негарно обізвали «підступними лідерами», які «розуміють, що режим може відповідати за міжнародними рахунками», якщо журналістів ізолювати від читачів тюремними гратами. Тому «вони витісняють незалежні засоби масової інформації з бізнесу шляхом їх переслідування за допомогою податкового законодавства, обкладаючи непомірними штрафами або...» Одне слово, добре обізнані в заокеанському комітеті з нашими «буднями». Особлива підстава для національної гордості — за «кмітливістю» в боротьбі з вільною пресою Україна випередила Алжир, Пакистан та інші «нерозвинуті» в цьому питанні країни і посіла гідне місце серед «лідерів» — Югославії й Білорусі.

До речі, раніше комітет вніс до переліку 10 ворогів преси прізвище нашого Президента. Леонід Данилович тоді пригрозив позовом за наклеп, але чомусь не довів справу до завершення. А шкода...

Про всяк випадок іще раз уточнюю: ці висновки належать Комітету захисту журналістів, а не «Голосу України». Отже, для «таких дій» підстав просто нема. Тричі стукніть по дереву...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Гуманізм вартістю в 7.40...

Бути колгоспу

Так вирішили загальні збори в 42 колективних господарствах

Колишні працівниці господарства (у «Червоному Жовтні» на кожного працюючого припадає троє пенсіонерів) 62-річна Надія Сизонюк та 65-річна Катерина Гаврилова хочуть і надалі тягнути колгоспного воза

(Початок на 1-й стор.).

Можна зробити припущення, що про існування колгоспів у верхівках влади також не здогадуються. Принаймні указ Леоніда Кучми «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки» приписує поставити на приватні колії винятково КСП. Про колгоспи там — жодного рядка. Тому, зробивши цей крок, селяни, схоже, ніякі законодавчо-нормативні документи не порушували.

Зараховувати цей факт до невдач земельної реформи варто хіба що місцевим органам влади, які намагаються забезпечити у своїх регіонах стовідсоткову деколективізацію. У трудових колективах вищезгаданих агровиробництв більшість селян думають інакше. Там вважають, що знайшли найприйнятнішу, з точки зору економічної доцільності, форму господарювання. Їхні аргументи підкріплюються виробничими показниками: більшість колгоспів рентабельні.

Село. А в ньому — люди

...Заїжджого поночі до села Плескачівка, що у Смілянському районі на Черкащині, обов'язково чекає така собі несподіванка: на єдиному шляху, який веде до цього населеного пункту, фари раптом вихоплюють з темряви КПП зі шлагбаумом і вартовим. З'ясувалося — це тамтешнє ноу-хау, що уберігає від крадіїв. Кожного дня з восьмої вечора до восьмої ранку охоронець стереже тут спільне майно. Пропустити машину — пропустить. А от назад — без перевірки вантажу не обійдеться.

Плескачівська дорога — серпантин. Але краєвиди з вікна авто вражають. Крутосхили, де до самого горизонту юрбляться хатки. Здається, ти не на Черкащині, а десь у Закарпатті. Але те, що милує око, для агровиробництва не завжди корисне. Земля — шматочками. Майже 100 полів. Кожне по 8—15 га. А найменший лан — 50 соток. Якби прямокутні, ще нічого. А як орати «клиновий лист»? А коли жнивувати, нахил такий, що не кожен комбайн упорається. «Джон Дір», кажуть місцеві агрономи, може й перекинутися. У загінки йдуть «Ниви» з максимально розведеними колесами.

Тутешнє сільгосппідприємство для районного начальства — наче кістка в горлі. Віє вітер реорганізаційних новозмін, і про хід реформ зі столиці питають чи не щодня. А тут під боком — архаїчний колгосп. До того ж консервативний (селяни цього підприємства, з якими нам довелося спілкуватися, категорично проти реорганізації господарства). Та ще й назва — «Червоний Жовтень». Одне слово, райдержадміністрації не позаздриш. Інша справа, коли підприємство (як майже повсюдно) лежаче. Тоді й переконувати легше: «Реформуєтесь, то й справи повернуть на краще». Але цей колгосп рентабельний. Мало того, якщо трапляється обласний семінар з тваринництва, аграрних керівників за досвідом везуть до Плескачівки, бо тут м'ясна галузь прибуткова, а кожен бичок щодня додає у вазі більш як по 600 грамів. З рослинництвом також все гаразд. Торік у «Червоному Жовтні» зафіксували рекорд урожайності буряків на Черкащині — 608 центнерів з гектара (і це на найгіршій, за кадастром, землі в районі!).

> *Думка з приводу*
>
> Діяльність селянського господарства носить індивідуальний, місцевий характер... Лише сам хазяїн, який за довгі роки на практиці вивчив своє господарство, зможе успішно вести його, тим більше реформувати.
>
> **А. ЧАЯНОВ, економіст-аграрник (поч. XX ст.).**

Дія

Опісля огляду господарства стає зрозуміло, чому селяни цього агропідприємства ставляться до запропонованих колгоспу реформ скептично. Не треба думати, що тут легко живеться й працюється. Важко. Але і буханець по 50 копійок в місцевій крамниці, і 15-копієчний обід у школі, а для багатодітних — безплатно, і 25 тракторів у приватній власності працівників господарства — усе це вагомі аргументи, щоб замислитися про синицю в руках і журавля...

Голову «Червоного Жовтня» колгоспники поміж собою шанобливо називають хазяїном або дідом (хоча керівникові ледь за шістдесят). Зустрітися того дня з заслуженим працівником сільського господарства Петром Підгорним нам не судилося. «Заслаб і поїхав на лікування», — повідомили в конторі. Та писати заочного портрета виявилося неважко: більшість аграрників саме з Петром Васильовичем пов'язують не лише здобутки на колективній ниві, а й власне благополуччя. Тому розповідали про хазяїна з охотою. Петро Васильович господарює 32 роки. А до того працював і завфермою, і бригадиром. Має дві вищі освіти. В Києві вчився на економіста, а у партшколі Кіровограда здобув диплом агронома. Усе своє керівне життя він дбає про добробут і підприємства, і його працівників. Тому ще за часів Союзу в нелегку колгоспну буденність привносив елементи підприємництва. Як висловлюються місцеві жителі, «ще тоді розвів спекуляцію». У селі щороку рясно родять вишні, черешні, горіхи, а також ягоди — полуниці, смородина, малина. Плескачівці щедрі свої присадибні врожаї везли не до Сміли — за 32 км, а в Київ, Дніпропетровськ, Москву чи Ленінград. Там заможніші городяни давали за дари садів значно більшу ціну. Підгорний власноруч складав графік, хто кого підміняє, аби і в накладі ніхто не залишився, і щоб приватні інтереси не заважали колективним.

Отож уже тоді мешканці навколишніх сіл заздрили по-чорному червоножовтнівцям, а ті довіряли своєму голові безмірно. І допомагали, як могли. Петро Васильович міг і на день, і на два залишити господарство, не повідомляючи вище районне начальство про свою відсутність. Приїжджає з самого ранку до колгоспу хтось з поважних осіб:

— Де Підгорний?

— На фермі, — відказують у конторі.

На фермі запевняють: «Справді, тільки но був. Поїхав у другу бригаду». Вона за 10 кілометрів на хуторі Шевченко (це також територія «Червоного Жовтня»). «Бачили, — інформують там, — але подався на мехбригаду». Звідти високе начальство направляють до контори, а там — знову кудись... Тільки після обіду стомлений посадовець розуміє, що хазяїна в селі немає, а колгоспники водять його за ніс.

Нинішні м'ясні, молочні та врожайні здобутки аграрники «Червоного Жовтня» також пов'язують зі стараннями Петра Васильовича:

— Поїхав дід з делегацією до Німеччини та Голландії — аграрний досвід переймати. Інші голови одразу подалися по шопах. А наш привіз звідти нові технології. Трохи додумав, адаптував до місцевих умов і — ось.

Хоч технології і новітні, та ґрунтуються вони здебільшого на істинах, відомих кожному першокурснику сільськогосподарського університету. Та й тутешні селяни складових виробничого успіху не приховують.

— Незалежно від того, посушливе літо чи ні, вся пшениця у нас — третього класу, — діляться аграрним досвідом заступник голови колгоспу Віктор Буряченко. — Кажуть, молоко у корови на язиці. Так і з землею. Щоб узяти — насамперед треба дати. Під кожен гектар озимини вносимо 3,5 ц карбаміду: 2,5 ц — по талому снігу, а під кінець вегетації додаємо ще по центнеру.

Хоч і поїздив Підгорний світами, запропоновані Президентом новації не поспішає. Усі працівники живуть за колгоспним статутом, і паювання тут не проводили. «Реформатори до справедливості закликають, — цитує дідову мудрість заступник голови. — Кажуть, даймо пенсіонерові пай, він тоді його продасть і доживе віку багатим. Насправді це потрібно комерсантові, якому не терпиться привласнити і нажите десятиліттями добро, і землю. Не наділами треба торгувати, а вирощеним».

> *Думка з приводу*
>
> Якщо колективне господарство працює і забезпечує прибутки, соціальну інфраструктуру, заробітну плату тощо, то хай ще попрацює. Вони самі прийдуть до реформування. Доцільно реорганізовувати тільки ті господарства, в яких залишилися вже тільки реформатори і більше нічого.
>
> **З виступу голови Верховної Ради України Івана ПЛЮЩА на X з'їзді фермерів.**

Від добра добра

— Чому б надалі вам не залишатися колгоспом? — питаємо Віктора Буряченка.

— Не дають, — відповідає співрозмовник. — З району насідають. Кажуть: указ Президента треба виконувати. Тепер працює комісія з реструктуризації та інвентаризації. Виноситимемо на загал пропозицію — створити спілку приватних власників «Міжгір'я». Хоча якщо підприємство рентабельне — навіщо чіпати. Хіба що для того, аби вивіску змінити. Але виготовити нові печатку та штамп — за все треба платити. Інша назва — доведеться отримувати інші технічні паспорти на трактори і машини. В ДАІ змусять міняти номерні знаки. Не знаю, у скільки тисяч обійдеться...

Перший заступник глави Смілянської райдержадміністрації, голова комісії з питань реформування АПК Григорій Комнатний зустрів нас привітно і одразу застеріг:

— Працюють сумлінно, і хліб по 50 копійок — добре. Але це — поки є Петро Васильович. А прийде, приміром, інший керівник, і, як у більшості таких підприємств, люди залишаться ні з чим. Треба реформувати. А далі — нехай на приватній основі створюють нову структуру з колективною організацією праці. Через розпаювання вирішимо і соціальні питання. Пенсіонери, принаймні, будуть упевнені: за рахунок грошей, які отримуватимуть за оренду паю, вони матимуть забезпеченішу старість.

Узагалі заступник голови райдержадміністрації (а може, так здалося) коментував ситуацію у двох іпостасях. По-людськи він розуміє, що від назви суть не міняється, земля ліпше не родить і корови краще не дояться. Згадав про господарство, де колись керував і яке самотужки реформував. Спочатку справи пішли, а тепер — ніяк, хоча всі члени того КСП першими в районі отримали державні акти, що посвідчують приватну власність на земельну частку.

А як людина на «государевій» службі Григорій Анатолійович переконував: у Плескачівці не на належному рівні проводиться роз'яснювальна робота. А згідно з указом Президента...

Замість післямови

Актовий зал сільської школи. Загальні збори.

— Ви можете перетворити своє підприємство на приватно-орендне, товариство з обмеженою відповідальністю або АТ, — перелічує представник району. — Є різні форми колективного господарювання на приватній основі. Обирайте будь-яку, найзручнішу для вас.

— А можна залишатися КСП або колгоспом? — питають селяни.

— Ні. Бо згідно з указом Президента...

Приблизно так розпочиналися реорганізаційні загальні збори у більшості сіл.

* * *

...Раніше хутір Шевченко буяв колективними садами, розповідали колгоспники «Червоного Жовтня». Потім прокотилася антиалкогольна кампанія і згори спустили наказ: викорчувати 18 гектарів молодих яблунь. Той сад так і не відродився...

Галина КВІТКА.

Черкаська область.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Береш пай — відповіді знай

Земельна реформа

Земельні ділянки, надані в користування, можна викупити

Крім вищезазначених випадків набуття права власності на земельну ділянку, в тому числі на земельну частку (пай) під час реформування КСП відповідно до Указу Президента «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки», останній передбачає також підтримку розвитку особистих підсобних господарств громадян та селянських (фермерських) господарств шляхом реалізації селянами та фермерами права викупу земельних ділянок. Тобто можна викупити земельну ділянку, яку було надано селянину чи фермеру в користування (понад норму, яку приватизують безкоштовно).

На виконання цього положення указу Президента Кабінет Міністрів України постановою від 24 січня 2000 р. № 118 затвердив Порядок викупу земельних ділянок громадянами (понад норму, яку приватизують безкоштовно) для ведення селянського (фермерського) або особистого підсобного господарства.

Здійснити своє право на викуп земельної ділянки можна, подавши заяву (клопотання) за зразком встановленої форми продавцеві, тобто до сільської, селищної, міської ради або уповноваженого нею органу за місцем розташування земельної ділянки. До заяви додають державний акт на право постійного користування землею або договір на оренду землі та копію свідоцтва про державну реєстрацію селянського (фермерського) господарства. У разі відсутності державного акта на право користування землею — рішення відповідної ради про надання земельної ділянки в користування та кадастровий план земельної ділянки.

Рішення про продаж земельної ділянки або про відмову в ньому приймають відповідні органи у місячний термін.

Підставами для відмови в продажу земельної ділянки можуть бути неподання потрібних документів та виявлення недостовірних відомостей у поданих документах.

Рішення про продаж земельної ділянки є підставою для укладення договору купівлі-продажу земельної ділянки. Організацію купівлі-продажу, а це — підготовка технічного паспорта, проекту відводу землі, умов купівлі-продажу здійснюють державні органи земельних ресурсів.

Договір купівлі-продажу земельної ділянки підлягає нотаріальному посвідченню і є підставою для оформлення відповідного державного акта на право приватної власності на землю після цілковитої сплати вартості земельної ділянки. Вартість її має бути не нижче грошової оцінки землі, яку визначають державні органи земельних ресурсів за методиками грошової оцінки земель, затвердженими постановами Кабінету Міністрів України. За згодою сторін вартість земельної ділянки можна сплачувати у розстрочку.

Якщо в продажу земельної ділянки відмовлено, про що доводять у десятиденний термін до відома покупця земельної ділянки у письмовій формі, таке рішення, а також залишення заяви громадянина без розгляду терміном більш як місяць, може бути оскаржене в суді.

Маю надію, що все наведене вище стане у пригоді селянам під час здійснення їхнього права власності на землю. У землі має бути господар, який по-справжньому зацікавлений у результаті своєї праці.

Марина КОВАЛЬЧУК.

(Закінчення. Початок читайте в номерах від 15—17, 22—24 березня).

! У номер

■ Київ

Ще один «захід» із «тижня пам'яті»

Рішучий варіант розв'язання «майнових проблем» між обома Рухами запропонувала Київська міська рада. І вже здійснила: дала згоду на припинення дії договору оренди приміщення, де перебував офіс УНР, захоплений днями НРУ. «Продовжувати це ганебне явище напередодні річниці загибелі В'ячеслава Чорновола ми не маємо морального права. Тому приміщення ставлять у резерв, щоб обидва Рухи більше не захоплювали і не воювали», — пояснив міський голова Олександр Омельченко. Місяць тому, за його словами, з обома партіями домовилися, що кожному Рухові нададуть приміщення «рівного рівня». А в спірному, є пропозиція, один поверх віддати під музей В'ячеслава Чорновола, решту — Київраді. Що в цьому приміщенні влаштувати — діловий чи депутатський клуб Київради — її депутати ще мають вирішити. На пізніше перенесли й ще одне «вирішення»: апарату Київради доручили підшукати нову вулицю, яка матиме ім'я Чорновола: на сесії вони не змогли прийняти рішення про перейменування «вулиці Комінтерна» на «вулицю В. Чорновола».

Буде свято і на їхній вулиці. Коли підвищать зарплату

Уперше в нашій країні в Національній опері відбулися Всеукраїнські збори працівників культури.

Виступаючи перед їх учасниками, що з'їхалися з усіх регіонів, Президент України Леонід Кучма відразу наголосив: «Працівникам культури не додається багато з того, на що вони заслуговують». І продовжив: «Ці заскорузлі стереотипи буде зламано рішуче і нещадно». Галузь, на думку Леоніда Кучми, вимагає постійної уваги і предметної турботи — і їх неможливо замінити жодними деклараціями. А больових точок, які потребують оперативного і кваліфікованого втручання, — вдосталь. Саме для того, щоб швидше розв'язати складний вузол проблем, Президент України підписав цілий пакет указів, які стосуються галузі культури. Зокрема, про державну підтримку клубних закладів, про невідкладні заходи щодо розвитку бібліотек і музеїв, про проведення щорічної Всеукраїнської культурно-мистецької акції «Майстри мистецтв України — трудівникам села». «Основний зміст і долю цих документів, — сказав Президент, — можна стисло охарактеризувати так: наблизити діяльність закладів культури до сучасних вимог, поліпшити умови роботи їхніх колективів, забезпечити нашим співгромадянам доступ до вітчизняних та світових надбань культури і мистецтва». За цими кроками, як наголосив Леонід Кучма, будуть зроблені й інші, не менш важливі і необхідні. Нам сьогодні вкрай потрібний новий базовий закон про культуру, який по-сучасному окреслить вплив державної політики на цю важливу сферу. І цілком слушно ця думка домінувала в доповіді, з якою виступив на зборах міністр культури і мистецтв Богдан Ступка. Новий закон має не лише ствердити бюджетну підтримку культурних заходів з боку держави, а й запустити в дію цілий ряд механізмів для підтримки культурних організацій усіх видів і форм власності. Через пільгове оподаткування, надання грантів на конкурсній основі, заохочення інвесторів вкладати гроші у розвиток вітчизняної культури. «Треба створити такі умови оподаткування, — сказав міністр, — щоб було вигідно вкладати гроші не в піратські записи західної музики чи в піратські відеокасети, а у творчі проекти українських співаків, музикантів, кінематографістів. Досвід наших сусідів, зокрема Польщі і Росії, засвідчує, що це цілком можливо».

Учасники зборів з надією сприйняли повідомлення віце-прем'єр-міністра Миколи Жулинського про те, що Президент України доручив Кабінету Міністрів терміново підготувати постанову про підвищення заробітної плати працівникам культури. Адже сьогодні, як засвідчує статистика, зарплата у сфері культури найнижча. Багато клубних працівників і бібліотекарів, особливо в сільській місцевості, одержують щомісячно лише від 17 до 70 гривень. І ще одне. Відтепер вони матимуть також своє професійне свято: 23 березня згідно з Указом Президента відзначатиметься в нашій країні як Всеукраїнський день працівників культури та аматорів народного мистецтва.

Роман ВАТРИЧ.

■ Футбол

Жеребкування єврокубків

Ліга чемпіонів. 1/4 фіналу. «Челсі» — «Барселона», «Реал» — «Манчестер Юнайтед», «Валенсія» — «Лаціо», «Порту» — «Баварія». У півфіналах зустрінуться: переможець першої і другої пари, третьої і четвертої. Фінал — 24 травня у Парижі.

Кубок УЄФА. 1/2 фіналу. «Арсенал» — «Ланс», «Галатасарай» — «Лідс». Матчі відбудуться 6 і 20 квітня. Фінал — 17 травня у Копенгагені.

Слід від гальм залишився у наших серцях, як рубець

Рівно рік він не з нами, а в нас: нашій пам'яті, серці і спогадах. В'ячеславу Чорноволу не потрібен перелік титулів, його знають без усяких уточнень: видатний, славнозвісний — діяч, патріот, публіцист. Ця мізерна позолота не замінить його вічного Духу, що прославив краще за всі пишномовні слова.

Не зникає слід від гальм, що простягся по шосе в ту трагічну й загадкову ніч: він рубцем відбився в серцях — свіжим і болісним. Що слова, коли німо волає біль?

Колись друзі-дисиденти шанобливо величали Чорновола «генералом. Зеківським». Згадуючи це, він сміявся: «Головне, не заслужити зірочок ще й «весільного». Не вдалося почепити вам цих погонів, хоч не одне «весілля» готувало місце для вас на покутті. Чорновіл не дбав про славу «раритета». Він її дуже боявся, може, саме того не лякався руху. До кінця, до смерті, до шосе, до КамАЗу...

Рік по смерті, на жаль, показав: втрата ця непоправна.

Фото з архіву.

Перед обличчям небезпеки він перший ішов у бій

Євген Сверстюк, письменник:

— Людина, яка в умовах брежневської сонливо-болотяної пасивності приходила до того, щоб розірвати суспільне мовчання, щоб зробити прорив на громадському фронті, одразу потрапляла під обстріл. В'ячеслав Чорновіл належав до таких солдатів, які перед обличчям небезпеки першими йдуть у бій. І безоглядно.

Тоді, у 60-х роках, у нас було багато помітних, я навіть сказав би, зухвалих явищ у літературі, бо тільки зухвалі голоси могли зробити прорив. До таких насамперед належали Василь Симоненко як поет і В'ячеслав Чорновіл як відважний і чесний публіцист. Тільки такі голоси могли бути помічені на Заході. І не випадково книжка В'ячеслава Чорновола «Лихо з розуму» стала, можливо, першою українською книжкою за кордоном, на яку звернули увагу. І довідалися, що в Україні є моральний, громадський і політичний опір тодішньому режиму.

В'ячеслав Чорновіл ніколи не прагнув сподобатися ні юрбі, ні можновладцям. Це був голос, який мав бути засвідчений і якого, до речі, нам завжди бракує. Бо якщо ми перестанемо бути активними громадянами, то яке громадянське суспільство ми тоді будуємо? Ми просто знову збиваємося в юрбу, яка одноголосно все, сказане зверху, підтримує.

...І ніколи не замикався в межах українського хутора

Михайло Горинь, політик:

— Сьогодні ми є свідками того, що наш народ уміє не тільки втрачати, не тільки забувати, а й пам'ятати. Хвиля популярності, яка прокочується по всій Україні, пов'язана з іменем В'ячеслава Чорновола. І можна сміливо сказати, що він продовжує своє життя сьогодні й утверджує свої ідеї не гірше, ніж це робив учора.

Вплив В'ячеслава Чорновола на умонастрої українського народу такий бурхливий, такий всеохоплюючий, що ми можемо тільки дивуватися.

Я хочу звернути вашу увагу на одну особливість його політичного мислення. Дуже часто наші політичні діячі замикалися в межах українського хутора і не виходили по[за] нього. В'ячеслав Чорновіл розумі[в], що вести боротьбу проти імперії самій Україні дуже тяжко. І тому, повернувшись з ув'язнення в 1986 році, він одразу починає ініціювати створення міжнародних організацій. І міжнаціональний комітет захисту політв'язнів уже через рік стає комітетом національно-визвольних рухів народів СРСР. Ви розумієте, який то був масштаб мислення! Бо саме національно-визвольні рухи можуть щось зробити тільки тоді, коли вони об'єднуються, коли діють разом.

В'ячеслав Чорновіл був надзвичайно сміливою людиною. Пригадую, 1987 року в Україну приїжджає представниця із США, бере в нас інтерв'ю, і його частково передають [по] телебаченню, щоб нас скомпроме[ту]вати в очах громадськості. Тоді ж у газеті «Радянська Україна» з'являється стаття «Інтерв'ю з-під поли». В'ячеслав Чорновіл назвав усе це «анатомією кагебізму». Зробити це в 1987 році — дуже багато значило. Ц[е] свідчило про те, що чоловік міц[но] стоїть на ногах і абсолютно не боїться наслідків, які можуть його очікувати.

Рух ми відстояли

Скорботна річниця загибелі В'ячеслава Максимовича Чорновола спонукає до прискіпливого погляду: як прожила рік без свого багатолітнього незмінного лідера найвідоміша національно-демократична партія? Яким став Рух за цей непростий, рясний потрясіннями та змінами політичного довкілля період? З чим входить він у завтрашній день?

Внесок Чорновола-політика та Чорновола-парламентарія в новітню українську історію важко переоцінити. Саме його редакція про роль політичних партій в державі викладена у статті 38-й Конституції України. Коли ж В'ячеслав Максимович очолював Львівську обласну раду народних депутатів, він став першопрохідцем реформування економічних відносин в аграрному секторі, піонером впровадження засад місцевого самоврядування. Усі ці реформаторські ідеї, які дехто вважав передчасними, віддзеркалювалися у законотворчій діяльності Чорновола — народного депутата, керівника фракції Руху у Верховній Раді. Так само, як і необхідність політичної структуризації суспільства, створення сильних партій, проведення парламентських виборів на засадах конкуренції і боротьби партійних програм, а не гаманців, створення парламентської більшості й коаліційного уряду, які взяли б на себе відповідальність за стан економіки, залучення широких верств українського суспільства до розуміння національної єдності в ім'я процвітання держави...

Уся діяльність Руху нерозривно пов'язана з іменем В'ячеслава Чорновола. Коли так трагічно й раптово обірвалося його життя, неможливо було уявити собі Рух без незмінного лідера, «рухівського серця і рухівської душі». Тим паче що трагічній події передувала подія драматична — відомий розкол.

Сьогоднішній Рух — це успішне долання шляху від мітинговості 90-х до активної участі в державотворенні на даному етапі. Ми розробляємо власні підходи до подолання країною економічної кризи, порушуємо перед Президентом та урядом питання, пов'язані з конкретними аспектами цього процесу.

Саме рухівські пропозиції щодо перебудови аграрно-промислового комплексу України були використані у проведенні кардинальної реформи сільського господарства, яка відбувається зараз. Звичайно, самим генеруванням ідей, хай навіть вдалих і вчасних, навряд чи можна обмежитися у складний для держави час. Тому перебудова сільського господарства в її нинішніх реаліях перебуває під пильною увагою Руху — практично в усіх областях України створено рухівські комітети підтримки аграрної реформи, а нещодавно постав і відповідний Всеукраїнський комітет.

Виведення промислового комплексу країни з тривалої економічної кризи багато в чому залежить від залучення в економіку України внутрішніх та іноземних інвестицій. Відтак Народний рух України вважає за необхідне розробити державну програму інвестиційних процесів. Професор О. Махмудов з Донецька, тісно співпрацюючи з Рухом, підготував науково обгрунтовані конкретні пропозиції з цього питання, які ми надіслали Президентові. А ще існують рухівські пропозиції щодо пенсійної реформи і болючої проблеми повернення вкладів та заощаджень громадян, охорони дитинства і материнства.

Народний рух України зробив вагомий внесок у формування депутатської більшості, усунення лівого керівництва парламенту, яке повністю дискредитувало себе. Та й зараз, під час нелегких буднів розгортання конструктивної роботи парламентської більшості, роль Руху як послідовної державницької, національно-демократичної сили є серйозною, помітною й відповідальною.

Нині створилися всі передумови для об'єднання зусиль українського народу, політичних сил державницького спрямування заради зміцнення Української держави, забезпечення гідних умов життя її громадян, збереження конституційного ладу та демократії. У більшості партій національно-демократичної, патріотичної, реформаторської орієнтації помітна політична воля до співпраці саме задля здійснення зазначеної вище мети. А реальні кроки в напрямі створення правоцентристського блоку зроблено саме Рухом, партією «Реформи і порядок» та Конгресом Українських Націоналістів. Правоцентристська коаліція потрібна не лише з огляду на перспективу майбутніх виборів. Вона необх[ідна] для плідної роботи вже сьогодні.

До речі, слід відзначити, що протягом складного року Рух не лише зберіг свої позиції, а й посилив їх. Завершено процес створення регіональних організацій Народного руху України в усіх областях держави. Найцікавіше — кількість рухівців в обласних організаціях не тільки зросла, порівняно з періодом перед розколом. Зміцніла фракція НРУ в парламенті. Із неї після розколу не вийшов жоден депутат, натомість двоє повернулися у наші лави.

...В'ячеслав Максимович пішов з життя передчасно, на злеті. Крім болю непоправної втрати, всі, хто любив його, переживають біль таємничості тої трагічної ночі. Ми не поділяємо висновків, зроблених слідством. Є запитання, які ми ставили і на які не отримали відповідей... Та слідство — припинено.

Біль не вщухає. Але Рух — у русі. До Народного руху України, чи не найстарішої за часом існування політичної партії незалежної України, активно вливається молоде поповнення. Рух переживає ренесанс — я не боюся такого твердження. Ми впевнені, що настав час для здійснення мирним шляхом другого етапу національно-демократичної революції в Україні. Це час формування влади, української за своєю сутністю, відкритої перед народом, послідовної у проведенні економічних і політичних реформ, у прагненні творити цивілізовану державу, у втіленні української національної ідеї. Це час великих можливостей в економічному, духовному і культурному відродженні. Це час мужніх і рішучих дій в ім'я великої України нового тисячоліття. Не гаймо того часу!

Геннадій УДОВЕНКО, голова фракції Народного руху України.

Сьогодні — річниця із дня трагічної загибелі В'ячеслава Чорновола

Посол СРЮ в Україні: «Позиція Києва нам подобалася і подобається»

«Брудна агресія». Це словосполучення було найчастотнішим на прес-конференції Надзвичайного і Повноважного Посла Югославії в Україні Гойко Дапчевича, яку було присвячено річниці натовських бомбардувань СРЮ: «Рік тому я заявив, що це ляпас всьому світові. Сьогодні я свої слова підтверджую». У Косово, на переконання посла, хаос і свавілля: «КФОР і ЮНМІК — співробітники терористів, а США займаються виключно зведенням військових баз». Водночас посол жодним чином не прокоментував той факт, що найкращі, на його думку, у світі українські вертольотчики дислокуються саме на американській базі «Бондстіл». Мабуть, тому, що Гойко Дапчевич вважає позицію України щодо операції НАТО в Югославії неупередженою.

«Лише Югославія здатна відновити мир у Косово», —наголосив посол. На запитання «ГУ» — яким чином і чи є у них план? — посол відповів: «Белград може ввести свої війська та поліцейські сили, а план — повага до резолюції СБ ООН 1244». На друге запитання нашої газети про місцеперебування президента СРЮ Слободана Мілошевича, якого розшукує Інтерпол, у посольстві сказали: Мілошевич у Белграді зі своїм народом».

Яна СТАДІЛЬНА.

Найголовніше свято Греції

Сьогодні Грецька Республіка відзначає національне свято — День незалежності. Саме 25 березня 1821 року там розпочалася національно-визвольна революція, яка згодом і поклала край 400-річному турецькому пануванню в Греції. Очолив боротьбу визвольний рух «Філікі Етерії». А зародився він, до речі, на території нинішньої України — осередки грецьких революціонерів були в Одесі, Ізмаїлі та Рені.

На фото: давні Афіни — столиця республіки.

Володимир Путін: ревізія спадщини чи примноження

У Росії змінилася концепція націоналізму. Влада прибрала з нього коричневі кольори й додала білого відтінку захисту держави

За п'ять хвилин до трону

Путін з самого початку відверто діяв за принципом «розумного теляти», яке чітко знає, де його «мамки» і що від них можна мати, але при цьому був собі на думці. Про врахування досвіду попередників уже сказано вище. Але те, як Путін з чужою допомогою і за черномирдінським зразком створив «під себе» нову "партію влади» — рух «Єдинство-Медведь», як результативно розкрутив його на думських виборах і як з допомогою недосвідчених «ведмедів» у новій Думі «приручив» комуністів, поставив на місце «правих, які зарвалися» і «опустив» лужковців з примаковцями — це просто шедевр політичної практики, який уже впаяно до сучасної історії нової Росії.

І на посаді в. о. В. Путін, як і раніше, непоспішливий. Час працює на нього, а зайві рухи тіла можуть створити непередбачувані труднощі. Тому — тільки виграшні та вивірені кроки. Але навіть по них видно, що в Путіна є своя гра. Минув місяць, і в Кремлі вже немає всесильного Павла Бородіна, а в Білому домі — Миколи Аксененка. А «головний адміністратор» Волошин служить так само вірно Путіну, як і Єльцину. А «мандатний» Борис Абрамович, за його словами, хрещений батько «Медведя» і заклінний натхненник багатьох «наших перемог», уже бідкається по ГРТ, що місяць тому послав «дитині» свій план урегулювання чеченського конфлікту, а його, м'яко кажучи, знехтували. І як були розчаровані ті, хто поспішив зловтішатися з приводу програшу в боротьбі за крісло підмосковного губернатора «ставленика Путіна і Кремля» Геннадія Селезньова «лужковцеві» — генералові Борису Громову. Після воцаріння Селезньова в Думі не без допомоги Путіна, як то кажуть, умилися всі.

Поступово вимальовувалася й головна особливість Путіна-політика. Це, на загальну і навіть усезагальну думку, жорсткий прагматизм, що дає передусім свободу. Свободу від старих уподобань і нових друзів, від якоїсь певної ідеології та моральних цінностей. Путін повільно, але впевнено знаходить і демонструє цю свободу, з якою починають рахуватися, сподіваючися «приручити» старими зобов'язаннями. Приміром, саміт СНД — тому підтвердження. «старики» немовби сказали «салазі»: ти — головний, ти і кермуй. Але хто гарантує їм, що Путін кермуватиме по-єльциновському?

Путін уже досить чітко окреслив і головний метод втілення в життя свого прагматизму, і його позаідеологічне забарвлення. Перший отримав назву «консолідація влади», другий — це наднаціональний, політичний або, якщо хочете, державний націоналізм усіх багатонаціональних громадян Росії.

Останні вибори до Держдуми лише підтвердили, що Путін на правильному шляху. На виборах перемогли політики, які тією чи іншою мірою поділяли всі відтінки російського державного націоналізму. Але час ексцентричного Жириновського або коричнево-чумового Макашова минув. Ніхто вже не закликає мити чоботи в Індійському океані або «бить жидов — спасать Россию». Усіх закликають зміцнювати державу, яка сама продемонструвала готовність протистояти всьому світові та зменшила поріг можливостей застосування ядерної зброї. А те, що співгромадян-чеченців продовжують чухрати танками і ракетами, то це щоб іншим не кортіло. Молодий російський політолог Петро Казначеєв, котрий дотримується ліберальних поглядів, після думських виборів групі українських спостерігачів розповів образно: «У Росії змінилася концепція націоналізму. Влада прибрала з нього коричневі кольори й додала білого відтінку захисту держави».

Проте задля справедливості треба, мабуть, сказати: такий прагматизм водночас забирає і свободу. Якщо немає демократії і гарантій свободи особистості, якщо держава та заклики її зміцнювати використовуються в особистих, корпоративних або кон'юнктурних інтересах, то людина стає новим рабом. У нинішній Росії ніхто не дає гарантій, що це не так. І Путін — раб такої Росії. Мало того, без п'яти хвилин — раб коронований.

І в цій ситуації ставити традиційне питання про те, чи готова Україна на рівних співіснувати з таким «рабом», мені видається дуже непристойним — надто вже ясна відповідь...

(Закінчення. Початок у номерах від 23, 24 березня ц.р.).

Володимир СКАЧКО.

Вільям Тейлор — координатор і... компліментатор

Посол Вільям Тейлор, координатор Держдепартаменту США з питань допомоги новим незалежним державам, в неабиякому захваті від нинішніх і майбутніх економічних кроків Президента України Леоніда Кучми, прем'єра Віктора Ющенка та уряду в цілому. Принаймні, таке враження залишається після величезної кількості компліментів, висловлених американським гостем на вчорашній прес-конференції. Якщо він, звичайно, не жартував.

Мета візиту пана Тейлора в Україну — «пошук найкращих шляхів надання американської допомоги». На цей рік її заплановано на 170 мільйонів доларів. За дивним збігом обставин його приїзд до Києва відбувся відразу після скандалу між Україною та МВФ. Отож американський гість мав змогу підтвердити: «Ми бажаємо бачити Ющенка в Вашингтоні якнайшвидше». Хоча, на жаль, уся ця історія із сумнівними (за свідченням МВФ) діями українського Нацбанку в 1997-98 роках вочевидь не викликає у американської сторони такого задоволення, як нинішні кроки Віктора Ющенка. Посол США Стівен Пайфер заявив: «Використання коштів МВФ є серйозним питанням, і ми бажаємо зрозуміти, що відбувалося».

А зримим результатом дводенного перебування пана Тейлора в Києві стало надання технічної допомоги у розмірі 9 мільйонів доларів. Цими грішми оплачуватимуться послуги американських експертів, які допомагатимуть нашому урядові впевненіше торувати стежку реформ. Також, за словами високопоставленого візитера, через останні події на Донбасі США вирішили надати 1 мільйон доларів для проведення навчань з безпеки на шахтах.

Що ж до ставлення Сполучених Штатів до розвитку внутрішньополітичної ситуації в Україні, то, зазначив Стівен Пайфер, «ми дуже пильно стежимо за підготовкою до референдуму і за тим, як його буде проведено». Для США, за його словами, важливо, щоб цей процес допомагав зміцненню демократії. «Ми також сподіваємося, — наголосив С. Пайфер, — це питання не відверне увагу уряду й Верховної Ради від проведення економічних реформ, що є нині для України найактуальнішим».

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Люди й події

«Тваринники»-ударники

Неприпустимою недооцінкою власних здобутків і здібностей позначена заява виконувача обов'язків президента Росії Володимира Путіна. «Всі бачили, — сказав він про Салмана Радуєва, — що на терориста він не дуже схожий — це вже тварина якась... І ми всіх їх доведемо до такого стану!» Та не треба так скромничати: російська армія в Чечні вже давно й уміло довела до тваринного стану не одиниці, а сотні тисяч людей. Щоправда, насамперед мирних жителів.

Грант для Саддама Хусейна

На які цілі США ладні виділяти грошові гранти? На розвиток демократії в Україні, розв'язання продовольчої проблеми у бідних країнах, повалення президента Іраку Саддама Хусейна... Причому отримати грант не так уже й легко. Довгі роки знадобилися іракській опозиції, щоб розробити проект, який американці нарешті визнали реально «вбивчим». Перші 250 тисяч доларів невдовзі надійдуть у розпорядження противників Саддама Хусейна. Сума чимала, та це все-таки дешевше, аніж бомбардування Іраку. Та й влучити в Хусейна з повітря досить проблематично.

Навіщо ображати?

Загальновідоме українське почуття відповідальності за взяті на себе зобов'язання дуже образив днями перший віце-президент ЄБРР Чарльз Франк: «Якщо ми профінансуємо Рівненську і Хмельницьку станції, то ЧАЕС повинна бути закрита. Але вона може бути закрита й без фінансування добудови Хмельницької та Рівненської станцій».

Перепрошуємо, а що значить «може»? Давайте так: якщо Україна вже пообіцяла закрити Чорнобиль, то він саме повинен бути закритий!

Канцлер не фотогенічний

У зв'язках, які могли б його заплямувати, не хоче бути поміченим президент Франції Жак Ширак. Більше того, він навіть не бажає посміхатися з тієї самої фотографії, що і канцлер Австрії Вольфганг Шюссель. А щоб йому не надокучали з такими пропозиціями, Ширак застеріг заздалегідь: не бажаю бути поряд із Шюсселем навіть на протокольному фото. Проблема ця справді неабияка. Адже кожна зустріч глав держав і урядів країн ЄС завжди завершується їх спільним шикуванням перед фотографом. Це має засвідчувати монолітність лав ЄС. Та на нинішній зустрічі в Лісабоні у лавах цих було помічено збентеження.

Незнання дійсності

Про цілковите незнання нашої дійсності свідчить твердження американського Комітету захисту журналістів: він назвав Україну серед країн, де «влада обмежує права незалежної преси за допомогою засобів адміністративного тиску». Їй-богу, ці американці наче з іншої планети звалилися: як же можна обмежити права тому, чого в нас уже давно фактично не існує?! Хоч би сказали «ще не стовідсотково залежної від влади преси» — усе-таки ближче до істини...

XX століття: українські акценти

1961 — 1970

№1

П'ятак за ... що веде д...

Ближня історія не може не бути дуже суб'єктивною, бо її, так чи інакше, переживала більшість з нас. І навіть не в минулому часі («переживала»), а в теперішньому. Дивлячись на бронзову табличку на станції метро «Хрещатик», котра нагадує, що станцію відкрито 1960 року, ти не можеш не думати про певні паралелі, про те, що поява Київського метро і поява українського духовного андерграунду 60-х років не випадково збіглися в часі. На поверхні — одне, під землею — зовсім інше, причому — зовсім не найгірше.

У Висоцького в «Баладі про дитинство» є завороржуючий рядок: «Стал метро рыть отец... мы спросили зачем, он в ответ: мол, коридоры кончаются стенкой, а тоннели выводят на свет!» Це точка зору шістдесятника — адже в Москві метро почали рити ще до війни, а тут написано саме про післявоєнне сприйняття, мабуть, типове саме для тих часів. Так чи інакше, нехай навіть на підсвідомому рівні, метро асоціювалося з підкопом, з надією на те, що тут — один з можливих виходів у якусь іншу реальність.

Власне, одна із завороржуючих загадок 60-х років —люди, котрі без сторонньої допомоги, всупереч всьому, що було «на поверхні», таки зуміли вийти в ту, іншу реальність і жити за її законами. Поява так званих шістдесятників — то щось абсолютно нелінійне, стрибок «нізвідки». Спробуйте «умотивувати» появу Василя Стуса (або Василя Симоненка, або... тут може бути багато імен), базуючись тільки на вихідних біографічних даних — це нічого вам не дасть. Шістдесятники — це покоління, яке просто не повинно було з'явитись на світ — згідно з логікою всього, що відбувалося у 30-х, 40-х і навіть у 50-х роках. Але — з'явилось.

Шістдесяті — можливо, найяскравіші роки українського XX століття. Втім, про це можна сперечатися. Але головне, що ці роки були особисто усвідомлені сучасниками саме як найяскравіші. Або — як роки найсильнішої спокуси Свободою. Навіть двадцяті роки такими не були на рівні масової свідомості, хоч би й тому, що у двадцятих роках не були так розвинені засоби масової інформації.

Точка відліку

Тут я починаю плутатися, як кожен, хто намагається співставити власні враження із загальними визначеннями. Тому важливо знайти якусь особисту точку відліку, з якої було б добре видно той час, нині вже майже невловимий. Для цього не обов'язково мати перед очима всю панораму, досить якоїсь деталі. Переді мною — кілька книжок, куплених ще у другій половині 60-х. Тут «Балади буднів» І. Драча (кишеньковий формат), «Розповідь про неспокій триває» Ю. Смолича, «Запах кропу» Є. Гуцала та альманах-щорічник «Україна. Наука і культура» за 1968 рік. Ці книжки здатні сказати про аромат свого часу, про його надії й ілюзії більше, ніж цілий шквал публікацій пізнішого, перебудовного періоду.

Старий альманах

Згаданий щорічник «Україна. Наука і культура» відкривається, звісно, статтею П. Шелеста «Історичне покликання молоді», і далі весь випуск присвячено молодим, і через усі сторінки проходить симптоматична для тих часів рубрика «Моя справа через 10, 20, 50 років». Мимоволі ловиш себе на дуже ретроградській для нашої епохи думці — тобі дуже хочеться, щоб мрії цих хлопців-комсомольців здійснилися! Але ти (і вони) прожили з тих пір вже не десять, не двадцять, а понад тридцять літ, і вам усім чудово відомо, що оті мрії були зневажені ще тоді, на межі 60-х і 70-х, і вже ніхто більше не мріяв так відкрито і так особисто про комунізм, мрії непомітно перейшли в анекдоти.

Господи, чого лиш нема в тому альманаху! Статті про планування ближчого майбутнього освіти й кінематографа (писав молодий Юрій Саєнко), про мікрозварювання й надміцні матеріали, про таємниці гормонів і перемогу медицини над смертю («Смерть відступає» — нормальна назва для статті!), про біоніку та структурне моделювання, про штучні кристали й порошкову металургію, інженерну психологію та користь і шкоду радіації, про кібернетику і вуглевидобуток («Шахта майбутнього» — знов-таки нормальний заголовок), про системний аналіз у філософії (в 70-х про це вже мовчала наша марксистсько-ленінська філософія), про нові археологічні відкриття (писав молодий Петро Толочко), про вивчення космосу й про екраноплани. Цілком типові прогнози: через 20 років будуть звичайним явищем підводні будинки-лабораторії для вивчення океанічного дна, через 20 років буде розв'язано проблему використання глибинного тепла землі. Далі йдуть вірші та оповідання тодішніх молодих — Григора Тютюнника, Валерія Шевчука, Забаштанського, Орача, Лубківського, Кудлика, Калинця, Йовенко, Коротича, Олійника, роздуми молодого Юрія Іллєнка про кіно і стаття Бориса Дерев'янка, спецкора «Чорноморської комуни» — того самого Дерев'янка, що був убитий в Одесі не так давно.

Що й казати — ота рубрика «Моя справа через...» 10, 20 і так далі років нині потребує не так коментарів, як мовчазного вшанування погублених мрій і зневажених сил. Але це тема не лише 60-х років.

Ленін і Логвин

Дещо про ілюстрації того альманаху. Звісно, перші сторінки проілюстровано орденами комсомолу. Вслід за ними великий знімок — дівчинка-піонерка стоїть на сцені й натхненно щось декламує, і підписано: вірш про Леніна. Такий стиль оформлення називався «паровозиком», тобто спершу щось ідейне, а потім для душі. Так ось, для душі тут було багато чого, в тім числі й чимало графічних робіт Юрія Логвина, того самого, котрий пізніше створив багато поштових марок суверенної України. Поміж інших малюнків Логвина була й ілюстрація до Косинчиної повісті «Гармонія». Там зображено героїню повісті, Гальку: вона, голісінька, стоїть перед дзеркалом і чеше косу. Та ілюстрація містилася десь між 268-ю і 271-ю сторінками альманаху. Тепер її там нема — хтось із моїх шкільних друзів тихо вирвав її ще тоді, разом із зайвими сторінками. Того, хто це зробив, я розумію — малюнок був настільки неймовірним, майже шокуючим для тих часів, що його хотілося вкрасти. Я навіть сам себе ловив на бажанні викрасти цю сторінку у себе самого. Але хтось зробив це першим.

Як звучали вірші

Вірш Бориса Олійника, вміщений у тому альманахові, можливо, не належить до кращих тодішніх віршів поета, але в ньому є дуже типовий для свого часу тон. Вірш — нібито про боксера, він зветься «Ринг». Ось уривок:

Ще буде потім раунд третій,
І вже коли в канатний скрут
Я буду ворогом припертий
І загнаний в четвертий кут,
Коли, нахабний і безкарний,
Повірить він у мій кінець,
І для останнього удару
Зведе з правицею свинець —
Я визбираю в жмуток силу
Своїх поразок і удач —
В ім'я отця, і духа, й сина
Обрушу з лівої удар!
Такий, що раптом ляже тиша,
І стануть зайві лікарі,
І марно буде, наче миша,
Метатись підлий рефері.
То буде бій... а зараз мертво
Лиснїє холодом квадрат.
Іду. І поруч мене твердо
Крокує Честь — мій секундант.

В юності я знав цей вірш напам'ять. Мені зараз ніхто не доведе, що цього було мало для повноти вражень —тодішній слух, можливо, був тонший і сприймав, так би мовити, потрібні ультразвуки, про які ніхто вголос не говорив. В усякому разі, ми не чули тих, хто говорив уголос. Усе майже так, як з малюнком Логвина — викрадення недозволеного.

Магія напівсказаності

Ось ще один приклад подібного сприйняття дійсності. 1968 року у Львові Сергій Данченко поставив «Маклену Грасу» Миколи К...ша. Виставу часто транслювали тоді ...радіо, пізніше — вже ні, і, можливо, не випадково, бо там була пісня на слова Романа Кудлика, пісня, що й досі здається мені неймовірною, бо там про істинні тривоги й передчуття 60-х ск...а... но стільки, скільки взагалі можна ...зати:

Хай негода січе
У лице тобі градом —
На коліна не падай!
На коліна не падай!

Або:

Завмер в чеканні білий світ,
і не кує зозуля,
у револьверному стволі
принишкла гостра куля...

Оця остання цитата не означає нічого — якщо не брати до уваги, що це був 68-й рік і мотив «принишклої кулі» сприймався надто гостро. Хтось, ко-

Ю. Логвин. «Перший трактор». Романтизація 20-х років була типовою для років 60-х, і деякий час навіть можна було милуватися кіньми, а колгоспний трактор зображати маленьким і на задньому плані. Згодом пильні ідеологи спохопилися, і такий ракурс почали вважати ідейно хибним.
Малюнок взято з альманаху «Україна. Наука і культура. 1968».

вхід,
о виходу

жен по-своєму, може це пригадати. Я пригадую так: у серпні 68-го ми з батьком привезли продавати теля на Житній ринок, і ночували там, людей зовсім не було, тільки якийсь дядько сидів на рундуку, курив і плакав. Ми нічого не питали, він сам сказав: наші війська перейшли чехословацький кордон, і його син там, в армії вторгнення. По радіо все це було сказано лиш наст...чого дня, зовсім іншими словами, ...но. Але той дядько був же не один такий: пізніше стало відомо, що Шелест доповідав у Москву про численні прояви критичного ставлення українців до вторгнення в ЧССР.

Перекличка самотніх

У «Гратованих сонетах» Івана Світличного є рядки, присвячені Василеві Симоненку, якого на той час вже не було на світі. Ув'язнений автор стукає в стіну камери:

На тебе теж відкрили справу,
ти не уник свого хреста
щодня таврує — дітись ніде! —жерців осліплої Феміди
твій гнів, твій суд, твоє ім'я!
Ти...т? Я стукаю. Ні звуку.
Ти...т! Хіба не чуєш стуку?
... Самотня камера твоя.

Ми тоді не знали цих віршів — але це не означає, що ми переживали не те саме, звичайно, з неоднаковою мірою усві...млення.

...усвідомлював до кінця — ризикував. Ось вірш, присвячений Стусом Світличному:

Сидять по шпарах всі мужі хоробрі,
всі правдолюби чорт би вас побрав!..
Чи людська добрість — тільки доти добрість,
поки без сил, без мужності, без прав
запомогти, зарадити, вступитись,
страждинного в нещасті прихистить,
І зважитись боротися, щоб жити,
і зважитись померти — аби жить?..

Чи варто нагадувати, що вірш написано в камері?

Від космосу до Куренівки

В ...рії завжди трапляються символічні збіги обставин. Їх кожен може спостерігати, так би мовити, з власного вікна. Приміром, весною 61-го майже зійшлися дві події: політ Гагаріна в космос і Куренівська трагедія. «Я працював тоді на Хрещатику, — пише наш читач Микола Сиротенко, — і пам'ять про обидві ті події у мене пов'язані саме з Хрещатиком. Куренівку затопило вранці, ніхто про це ще не повідомляв офіційно, та й чутки ще не встигли розійтися по місту. І ось, уявіть собі, вранці по Хрещатику з ревом неслися військові машини на Куренівку, і це було дуже страшно й тривожно, бо тоді пам'ять про війну була ще свіжа, вам це важко нині уявити... А політ Гагаріна святкували там же, на Хрещатику, на повен голос працювали всі гучномовці, всі залишили свої робочі місця, Хрещатик був повен народу, всі обнімалися й вітали одне одного...»

Про іншу якість

Ми спробували уточнити у пана Миколи: з чим, власне, вітали тоді одне одного? Це важливо згадати, бо досить скоро прояви отакої безпосередньої радості кудись зникли, змінилися іронією й недовірою. Навіть мітингові пристрасті на тому самому Хрещатику кінця 80-х — початку 90-х мали вже зовсім іншу якість: хтось кричав у мікрофон, а інші просто слухали. Пан Микола відповів: «Мені здається, у 60-х це була ілюзія особистої свободи і особистих можливостей. Я пам'ятаю, як у 60-х у магазині «Киянка» з'явився перший горбатий «Запорожець». Він стояв там, світло-голубий, і його можна було купити за 900 рублів — вам важко уявити собі, що сама можливість придбати власну машину була чудом. Або ще одна дрібниця: у 60-х вперше з'явилися міні-спідниці. Це була не просто мода, як тепер, це було немов якийсь вибух, це був протест проти того, що накопичилося за багато років: «кухвайок», ватяних штанів, кирзових чобіт, стрижених голів...»

В. Кузьменко. «Кульбаба». Гравюра на пластмасі. Неважко уявити, який несподіваний і свіжий це мало вигляд на тлі тиражованих скульптур «Дівчина з веслом» та «Дівчат з відбійними молотками»! Малюнок взято з альманаху «Україна. Наука і культура. 1968».

Куди що зникає

Щодо 60-х років зовсім не здаються наївними запитання: звідки що взялося й куди потім поділося? Можливо, це визначальні питання для професійних істориків. А переді мною просто лежить книжка оповідань Євгена Гуцала «Запах кропу», видана 1967 року «Радянським письменником». Книжка справді пахне зовсім забутими запахами: запахом свободи, романтики і дуже особистого сприйняття й переживання свого світу й свого часу. Проза там невимушено переходить у вірші. Якщо хочете, це хороша ілюстрація епохи перших міні-спідниць:

Скрипково брови попливли,
скрипково засинiли очі,
й достиглу музику дівочу
дві спілі ніжки понесли.
Лови ту музику! Бери
усе сповна, бо все минеться!
Сміється, капає і ллється
весняна скрипочка згори!

Він наче у воду дивився: «все минеться». Усе минулося надто скоро. Я потім купував, уже в 70-х, усі книжки Гуцала, які тільки виходили, — але вже не знаходив там того настрою, що в «Запахові кропу». Це розчаровувало й навіть сердило. Тепер зрозуміло: час вивітрився і лишив цих талановитих хлопців-шістдесятників — кожного наодинці з собою. Вони не знаходили опори в нових настроях і в новому часі. А час для них був надто важливою річчю — здається, він їм був замість повітря. Можливо, жодне покоління так гостро не відчувало перелом свого часу, як шістдесятники. Уже в середині 70-х автор цих рядків познайомився з Іваном Драчем, і Іван Федорович передусім запитав: «З якого ви року?» — «З п'ятдесят третього!» — «О, то великий рік!»

Він аж стрепенувся, і той трепет був незрозумілий мені тоді, бо нашому поколінню було якось не дуже важливо, що саме п'ятдесят третього року помер Сталін. А їм —важливо. Але час змінився так, що вже в 70-х про це не було з ким поговорити. А написати — тим паче.

Про страхи

Взагалі, тема року народження дуже цікава, якби хтось дослідив її всерйоз, а не на рівні нинішньої моди на гороскопи.

Чому хлопці, народжені в кінці кривавих тридцятих —майбутні шістдесятники, — були одержимі свободою і загостреним поняттям честі, і чому народжені в кінці п'ятдесятих чи на початку шістдесятих — зовсім інші, не «кращі» чи «гірші», але інші? Можливо, тому, що в 50-х, 60-х і далі нас навчилися лякати інакшим, тоншим способом? Способом, який позбавляв тебе волі, не загрожуючи тобі тюрмою. Хто підрахує, скільки людей, з дитинства нагвинчених страхом ядерної війни, змирилися зі своїм негідним часом? Мовляв, Бог з ним, хай там що, аби не війна! Ось дитяче враження: ти зовсім малий, учень другого класу, десь там — Карибська криза, і вчителька каже: «Дітки, уроків не буде, йдемо збирати кукурудзу, бо американські імперіалісти хочуть завоювати Кубу!»

...Метро тих часів мало ще одну, напівзабуту нині функцію: там нібито можна було сховатися від ядерного удару. Кидаєш п'ять копійок — і порятунок тобі забезпечений. Чи варто нагадувати, що Чорнобиль розвіяв цю ілюзію ще до того, як проїзд у метрополітені вдесятеро подорожчав?

А інші наші ілюзії розвіялися ще раніше.

Хроніка

■ 1961

28 лютого — Головою Ради Міністрів УРСР призначено В. Щербицького.

18 квітня — демонстрація віруючих у Києві проти закриття Андріївської церкви.

20 травня — постанова Ради Міністрів УРСР про встановлення щорічних Шевченківських премій у галузі літератури і мистецтва.

14 червня — постановою Ради Міністрів УРСР знято з державного обліку 364 пам'ятки архітектури культового призначення.

■ 1962

Січень — у Ташкенті утворено нелегальну Спілку кримськотатарської молоді, у Костянтинівці (Донбас) виник підпільний центр «Свобода», перед тим (1961) засуджено організаторів Української робітничо-селянської спілки (Л. Лук'яненко та ін.). 1963 року в Херсоні виникла нелегальна організація «Вісники свободи України», 1964-го — в Одесі й Харкові з'явились листівки підпільного Демократичного союзу соціалістів.

10—11 січня — пленум Спілки письменників України розглянув питання про серйозні порушення у сфері мовної політики.

1 червня — у Києві розповсюджено листівки з протестом проти підвищення цін.

■ 1963

11—15 лютого — учасники міжвузівської конференції з питань культури української мови звернулися до вищого політичного керівництва з вимогою надати українській мові статусу державної.

Весна — з ініціативи Клубу творчої молоді (утворений 1960 року) відбулася краєзнавча експедиція за маршрутом Київ —Житомир — Новоград-Волинський — Острог — Кременець — Почаїв — Тернопіль —Кам'янець-Подільський — Хотин — Київ.

2 липня — першим секретарем ЦК Компартії України обрано П. Шелеста.

■ 1964

Березень — за особистим розпорядженням секретаря Київського обкому КПУ В. Бойченка знищено вітраж на пошану Т. Шевченка в Київському університеті (автори вітража П. Заливаха, А. Горська та ін.).

Вересень — у Києві створено Інститут теоретичної фізики АН УРСР.

15 жовтня — Л. Брежнєва призначено Генеральним секретарем ЦК КПРС.

15 грудня — письменники вирішили придбати на особисті кошти 544 бібліотеки й передати їх школам-інтернатам. Перший внесок у цей бібліотечний фонд зробив Олесь Гончар — передав Ленінську премію, присуджену за роман «Тронка».

■ 1965

Уперше указом Президії Верховної Ради СРСР 9 травня оголошено неробочим днем.

4 вересня — у київському кінотеатрі «Україна» під час прем'єри фільму С. Параджанова «Тіні забутих предків» відбувся мітинг протесту проти нової хвилі репресій у середовищі української інтелігенції.

16 грудня — газета «Правда» без погодження з республіканською парторганізацією опублікувала статтю секретаря Львівського обкому КПУ В. Маланчука «Сила великої дружби», де нищівно таврувалися «рецидиви буржуазного націоналізму». Тоді ж самвидавом з'явилася праця І. Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація?»

■ 1966

Січень—квітень — судові процеси над українськими правозахисниками в Києві та на Волині.

Червень — на Всесоюзному кінофестивалі в Києві «Тіні забутих предків» удостоєно спеціального призу. А вже 30 червня прийнята спеціальна постанова Політбюро ЦК Компартії України про «окремі серйозні недоліки в організації виробництва кінофільмів».

■ 1967

Квітень — В. Чорновіл у Львові завершив укладати публіцистичну збірку «Лихо з розуму».

27 жовтня — Каховка. Відкрито монумент «Легендарна тачанка». Урочисте відзначення 50-річчя Жовтня.

15 листопада — В. Чорновола засуджено на 5 років позбавлення волі.

■ 1968

Січень — у журналі «Вітчизна» вийшов роман О. Гончара «Собор». Твір піддано жорстокій критиці в ЗМІ. Трохи пізніше голова КДБ Ю. Андропов у листі до ЦК КПРС трактував цей роман як політично шкідливий.

1 липня — П. Шелест припинив оргнабір для переїзду кримських татар у Крим.

■ 1969

Українська РСР стала членом Міжнародного комітету з питань ліквідації расової дискримінації.

■ 1970

Січень — у Ташкенті відбувся суд над М. Джемілєвим, активним борцем за права кримськотатарського народу. Того ж року УРСР стала членом Комітету ООН проти апартеїду.

Ведучі рубрики:
Віталій АБЛІЦОВ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

У номер

Наступили на горло піратській пісні

(Початок на 1-й стор.)

Перший заступник глави Державної податкової адміністрації, начальник податкової міліції В. Жвалюк заявив: в Україні офіційно зареєстровано 2,5 тисячі фірм, що виготовляють і розповсюджують аудіо- та відеопродукцію, і майже половина тих фірм допускає порушення.

Перед знищенням нелегального товару пан Жвалюк підкреслив, що такі заходи спрямовані на очищення українського ринку від піратської продукції. Звісно, туди їм і дорога, піратським дискам. Але сама акція трохи нагадує антиалкогольну кампанію, коли викорінювали виноградники, а не проблему алкоголізму.

Зрештою, те, що роздавлено на стадіоні «Старт», тіньовики надолужать за тиждень. А боротьба з піратством вимагає все-таки більше інтелектуальних, аніж силових зусиль, бо піратство — лише частина проблеми шоу-бізнесу, інтелектуальної власності, культурної інтервенції та інших тонких і складних матерій.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Електронне слово парламенту

Рік тому телеглядачі вперше познайомилися з парламентським телебаченням України. «Щоденники сесії Верховної Ради», «Парламентський вісник», відеофільми відтоді демонструються на загальнонаціональних та недержавних каналах. Більше ста «Щоденників» та понад п'ятдесят «Парламентських вісників» вийшли в ефір. Парламентське телебачення розбудовується, переоснащується й розвивається. Наш кореспондент розмовляє з директором дирекції телепрограм Верховної Ради України Миколою ОРЛОВСЬКИМ.

— Перш за все, пане Миколо, розкажіть про особливості парламентського телебачення...

— Насамперед зауважу, що все вирішує сучасна техніка. Сім камер, що мають дистанційне управління, фіксують події в парламенті з усіх боків. Вони показують доповідача на трибуні, виступаючих на місцях, ложу уряду та місця в президії. Це дає можливість чітко фіксувати і реакції, і емоції в парламенті. Так має бути.

Ще одна особливість. Телевізійна трансляція з парламенту ведеться без залучення операторів. У сучасно обладнаній режисерській кімнаті відстежуються дебати на великій кількості моніторів. Звідси ж керують камерами. Вони можуть повертатися та нахилятися, працюють особливо тихо, бо вмонтовані в архітектуру зали. Так парламентські журналісти працюють, наприклад, у німецькому бундестазі, інших європейських парламентах та російській Державній Думі.

— Специфіка парламентського телебачення вимагає й відповідної фахової підготовки?

— Безумовно. Парламентські журналісти — професіонали найвищого гатунку. Журналістське правило «Що, де, коли» в умовах роботи Верховної Ради вимагає абсолютної точності, неабиякої оперативності і, коли хочете, особливої виразності.

— Традиційне запитання з нагоди ювілею — що там за горизонтом?

— Далеко не зазиратиму, а лише скажу: на виході така послуга, як надання інформації у телетексті (відеотексті) про сесійні засідання та результати голосування. Система телетексту стане чудовим довідником від А до Я. Адже усі пленарні засідання парламенту записуватимуться та зберігатимуться в архіві. За допомогою накопичених даних можна за секунду знайти відповідь на запитання: який доповідач з якої теми виступав, на якому пленарному засіданні. Така з'явиться можливість пошуку за ключовим словом. І пропонуватиметься, звичайно, копіювання матеріалів в той самий день для актуальних потреб. Записуватимуть відеоматеріали у замовлених системах за незначну плату.

— Це вже комерція?...

— Швидше нормальні ринкові відносини.

— Дякую за розмову і від імені колег, які черпають інформацію з ваших джерел, дозвольте побажати парламентським журналістам з роси і води...

Анатолій КАРАСЬ.

Обшук на квартирі Бориса Ахметьянова

Нічний візит у маленькому містечку мав великий резонанс

Аномалія

У місті Рені Одеської області найдовшої ночі, яка, відомо, випадає з 21 на 22 грудня, до квартири № 7 по вул. Леніна, 76 постукали.

Перелякана дружина Ахметьянова, ввімкнувши світло та побачивши, що годинник показував за північ, двері непроханим гостям не відчинила. Довелося підполковникові Одеського УБОЗу Миколі Таші, ще кільком працівникам міліції та понятим марнувати час на східцях і чекати повернення додому господаря.

Чекати довелося недовго. На прохання Бориса Ахметьянова запросити до участі у цій акції представників місцевої прокуратури йому було відмовлено.

Обшук тривав до шостої ранку. Було вилучено дві зареєстровані мисливські рушниці, диктофон, аудіокасету, відеокасету, старий записник і посвідчення помічника-консультанта народного депутата. Вранці Бориса Ахметьянова супроводжували до місцевого райвідділу міліції і повідомили про закінчення обшуку.

У Рені Бориса Ахметьянова знають і старі і малі. Він — голова міського товариства інвалідів і сам інвалід другої групи. А ще обраний генеральним директором Спілки підприємців Ренійського району. Місцева преса регулярно публікує матеріали про благочинну діяльність для спілки інвалідів, дітей, ветеранів війни і праці та активну участь у цьому самого Ахметьянова. Зрозуміло, що нічний обшук мав у маленькому містечку великий резонанс.

Прохворівши два тижні після стресу, Борис Ахметьянов вирушив до Одеси, так би мовити, до витоків інциденту, щоб з першоджерел отримати інформацію про нічний візит. Слідчий міськпрокуратури Ігор Кучерявий, з яким відбулася аудієнція, вибачившся, сказав, що того дня він підписав багато постанов про обшуки, але тепер вважає, що тривожити Ахметьянова та його сім'ю уночі було не варто. Прокуратура повернула вилучені речі, залишивши записник, відеокасету і посвідчення помічника-консультанта народного депутата. Ахметьянову повідомили, що обшук проведено у зв'язку з порушенням кримінальної справи про замах на життя мешканця Одеси.

Борис Ахметьянов вирішив захищати свої права, права людини, з допомогою преси і звернувся до впливової газети «День».

Журналісти «Дня» від потерпілого не відмахнулися і, маючи на меті підготувати матеріал, звернулися до виконуючого обов'язки прокурора Одеси Валерія Іщенка з проханням (наводжу дослівно) повідомити про наступне: 1. Хто санкціонував даний захід і в зв'язку з якою кримінальною справою? (Пан Ахметьянов стверджує, що постанова була підписана слідчим міської прокуратури І. Кучерявим, який через деякий час після обшуку офіційно вибачився і заявив, що даний захід був непотрібний). 2. Чому обшук проводився у нічний час і чому на місце не виїздив слідчий? 3. Яка подальша доля вилучених речей пана Ахметьянова?

Датований цей журналістський запит 24 січня 2000 р. У відповіді за підписом старшого радника юстиції в. о. прокурора Одеси В. Іщенка було сказано: «на запит повідомляю, що відомості, які Вас цікавлять стосовно обшуку у гр. Ахметьянова, складають слідчу таємницю і розголошенню не підлягають». Датована вона наступним днем — 25 січня 2000 р.

С. М. Кондратевський.

За таку оперативність Одеській міськпрокуратурі можна було б воздати хвалу до небес, коли б не «але»... Схожі відписки можна штампувати не тільки через день після запиту, а тут само, не відходячи від факсового апарата. Хіба це не насміх над тими самими правами людини? Бо про що запитувала газета? Хто санкціонував обшук? Чому його було проведено вночі? Що з вилученими речами? І все це становить слідчу таємницю і не підлягає розголошенню? Не смішіть людей, пане старший радник юстиції!

На підтвердження того, що така відповідь — не що інше, як прокурорсько-бюрократична відписка та наруга над потерпілим, є моє депутатське звернення до Генерального прокурора України Михайла Потебенька з цього самого приводу значно раніше — 19 січня нинішнього року. Це звернення було переправлено прокуророві Одеської області М. Касюті з таким приписом: «про результати прошу надіслати 10.02.2000 р. грунтовну інформацію до Генеральної прокуратури та повідомити народного депутата України Кондратевського С. М.». Підписав «бігунок» заступник Генпрокурора С. Винокуров.

Чи дочекалася Генпрокуратура «грунтовної інформації» з Одеси — мені не відомо. Я чекаю відповіді два місяці. Але вочевидь, що на відписку щодо депутатського звернення у Генпрокуратурі не наважилися. Ліпше промовчати...

Тоді що все-таки сталося? Можна припустити, що найдовша ніч для обшуку була вибрана випадково. Що це збіг обставин. Але наслідки обшуку, дискредитація громадянина, завдані моральні травми — не що інше, як спланована провокація.

Я не хотів би розцінювати інцидент з Ахметьяновим як шантаж проти мене, як народного депутата, який накопичує документи на посадових осіб Криму і, передусім Севастополя, де діяльність прокурорів, генералів, держслужбовців їх далеко не прикрашає.

Оскільки на депутатське звернення до Генерального прокурора Михайла Потебенька я відповіді не одержав, повторюю його через парламентську газету «Голос України».

Прошу провести ретельну перевірку цього інциденту і дати оцінку діям міліції і прокуратури.

Сергій КОНДРАТЕВСЬКИЙ, народний депутат України.

Шлагбаум

Загубилися папери у бездонних шухлядах «Головпобутгазу»

Уперше цей ніби й нехитрий (усе геніальне — просте) опалювальний пристрій вітчизняного виробництва — конвектор вдалося побачити півтора року тому на Закарпатському заводі «Електроавтоматика» у селищі Буштині Тячівського району.

— За розробку власного газового конвектора, — пригадує голова правління ВАТ «Закарпатський завод «Електроавтоматика» Михайло Азарій, — ми взялися, добре вивчивши ринок. Ці пристрої компактні, прості в користуванні і, маючи коефіцієнт корисної дії 85-89, удвічі, а то й утричі економічніші від традиційних опалювальних систем.

Інформацію доповнює директор закарпатського дослідного конструкторського бюро машинобудування Михайло Вашкебі.

— На відміну від Європи, до якої прагнемо, ми страшно марнотратні й часто-густо обігріваємо не житло, офіс, поштове відділення, медпункт, адмінприміщення, а ще й довкілля. Не на користь, до речі, останньому. Вартість обігрівання квадратного метра приміщення при використанні конвектора становить за місяць тільки 88 копійок. Складається враження, що на розмови про енергозбереження витрачається енергії більше, аніж на діло. У Німеччині, наприклад, до використання газових конвекторів узялися ще в сорокові роки. На наш ринок цей виріб прийшов з Угорщини. Спочатку — напівлегально, і багато хто на цьому нагрів не лише приміщення, а й руки. І продовжує гріти...

— Що ж заважає нам випускати вітчизняні конвектори?

— Щоб узаконити наш виріб, — продовжує розповідати Михайло Азарій, — треба пройти всі кола Дантового пекла. Отримали ми дозволи Комітету з нагляду за охороною праці України, Держпожежнагляду, висновки екологічної та санепідеміологічної служб та ще з десяток усіляких документів, у тому числі й статут підприємства та довідку про наявні виробничі потужності. Дещо — поза здоровим глуздом.

Усе це два роки тому подали в «Головпобутгаз». Після цього врахували всі зауваження, компетентна комісія оформила протокол перевірки вже серійного виготовлення конвекторів і дала своє добро. Торік у жовтні Комітет з нагляду за охороною праці України надав дозвіл на виготовлення та застосування конвектора типу «КГ» на території України терміном до 29 листопада 2002 року. Думаємо, все...

А 10 січня вже нинішнього року на підприємство надійшов лист за підписом першого заступника начальника управління «Головпобутгазу» Володимира Шмідта про те, що частину наших документів «управління не одержало, а надані — не в повному обсязі». При цьому пан Шмідт звернув нашу увагу на те, що «в представлених документах мають місце розбіжності у назві конвекторів». Як мовиться, приїхали... Загубилися наші папери у бездонних шухлядах «Головпобутгазу», чи, може, в цьому солідному управлінні ліва не знає, що робить права? Тому 20 січня цього року підприємство вдруге направило копії всіх документів, аби, нарешті, там розглянули їх і включили конвектори до переліку продукції, що рекомендується споживачам. Зауважу при цьому, що для оформлення допуску до експлуатації конвекторів угорського виробництва вистачило тільки два місяці!.. Свої, вітчизняні, ми «пробиваємо» два роки.

Допоки триває паперова тяганина, закарпатці часу не марнують. Брали участь у різноманітних ярмарках, у тому числі й Сорочинському. Знайшли розуміння багатьох газоексплуатаційників, зокрема на Іршавщині, Мукачівщині, Воловеччині в Закарпатті, на Сумщині. За свій виріб одержали диплом на міжнародній спеціалізованій виставці «Енергоощадність-98».

Проте у багатьох регіонах до новинки ставляться ще насторожено.

— Завод у даний час випускає конвектори чотирьох модифікацій, — доповнює головний інженер Ігор Загорульків. — Два — на природному газі та два — на скрапленому. Потужність їх — чотири кіловати на годину, споживання природного газу — від кубометра за годину. Теплообмінник виготовляємо з чавуну. Він має високі теплоакумулюючі властивості, а тому прилад економічний і довговічний в експлуатації. Автоматика та п'єзоелементи запалювання забезпечують простоту і зручність у користуванні.

— А вартість?

— Майже на 30 відсотків нижча, ніж угорських. Окупиться прилад дуже швидко. До слова, всі комплектувальні виготовляємо в собі. І маємо можливості випускати протягом року від двох до трьох тисяч приладів. Нам не треба ні пільг, ні стимулів, хай краще держава допоможе здолати стіну байдужості, об яку б'ємося вже два роки, — резюмує Михайло Азарій. — Тим більше що нашими виробами зацікавилися і в Білорусі, і в Росії. Шлагбаум перед вітчизняними виробниками треба рішуче ламати.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

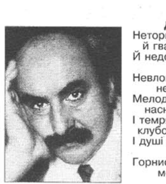
Закарпатська область.

Понад Бабиним Яром летять журавлі

Мойсей Фішбейн

* * *

Олені Добровольській

Неторкані
й гвалтовані, зужиті
Й недоторканні, наче
польова
Невловна і
незаймана у житі
Мелодія, —
наснилися слова,
І темрява
клубочеться зимово,
І душі нам просотує
сльота.
Горнись до мене,
мовенятко,Мово,
Неторкана,
гвалтована, свята.

* * *

Наталі Лотоцькій, Богданові Ступці — Голді й Тев'є

Я вбитий був шістнадцятого року.
Щось там цвіло й бубнявіло, невроку.
В містечках поміж Брічева й Сорок,
А я ніяк долоні не зогрію,
Бо хтось наслав чи тиф, чи малярію,
Бо впала зірка і приходив строк.
Та час мине. І я таки воскресну,
І вже на другий рік, на другу весну,
Між інших піль і містечкових стін
Зоря впаде, і пролунає: досить,
І вітер наді мною заголосить,
І прийде строк, і знову прийде скін.
І знову там лишатимуться близни,
Там, поміж містечкових стін вітчизни,
Де пошестю, сокирою, багром,
Цеглиною було мене убито,
Де скроні вже торкнулося копито,
Де слуху вже торкнулося: погром.

* * *

О.

Де погар німота оповила,
Де німотою пригасило присок,
Де тільки тіні спалених колисок,
Де на стежках полин і ковила,
Де на межі пустелі йдуть сніги,
Де на межі снігів пашить пустеля,
Де сиротіє батьківська оселя, —
Там я шукаю сили і снаги.
Цей довгий шлях, цей
моторошний спомин.
І світиться мені поміж розломин
Твоя рука, і я до Тебе йду.
А Ти десь там, десь там, поза водою,
Там, де Ріка проміниться бідою.
Там, де несила відвернуть біду.

* * *

Пам'яті Миколи Платоновича Бажана

Я дивні снива часом пам'ятаю.
Я пам'ятаю, як ми йшли з Китаю
Провулками кривими Садгори,
У Чернівцях чекав на мене тато,
Було повітря променем розтято,
У груди нам перішили вітри.
Китай мовчазно дивиться у спину,
І не дійти до тата й до жасмину,
Що світиться у глеку. Я кричу,
Кричу, кричу і все-таки вертаю
До темного, безмежного Китаю,
Кричу й вертаю, плачу і кричу.

Погар. 1995

... І чорний крук на чорному сидів,
І не було ні жител, ні садів,
І круче око, чорне і незряче,
Спогадувало житла і сади,
І мить, коли він залетів сюди,
Коли очей торкнулося гаряче.
На чорній кручі крук осліплий кряче,
І попелом заметено сліди,
Сиди і кряч, заблуканий, сиди
І кряч, і кряч, осліплений, неначе
Ти можеш воскресити їх, жебраче, —
Згорілі житла, спалені сади.

* * *

Апокриф

Не може бути щасливим край,
де Іуда славить Христа.
Не може бути щасливим край,
де Іуда проповідує Христове вчення.
М. Ф.

... І солодко від присмаку скорботи,
І затишно у затінку хреста,
І лоскотно намацує вуста
Солодке слово смутку для жеброти,
І всі забули, звідки ти і хто ти,
Сказав-бо Він: «Забудьмо, що є мста».
І шалом захлинаються міста,
І юрмище реве тисячороте,
І ти його ведеш, Іскаріоте,
І гучно славиш мертвого Христа.

* * *

Ігореві Римаруку

Покинувши повітку і дровітню,
Ці межі передмістя і села,
Це коло, що обмежила бджола,
Лишивши за межею згадку житню,
Там, за межею, де душа жила,
Перехрестившись на зорю досвітню,
Покинувши повітку і дровітню,
Рушаєте в дорогу кругосвітню,
Бо вдома вже ні меду, ні жала.

* * *

... а тоді це була корба,
вона більше не співає з тобою
в хорі рідних голосів...
Пауль Целан.

Миколі Лукашеві

... ще корба, ще колодязний спочин,
ще пітьми прямовисної принада,
коріння ночі, колихкі свічада
з відбитками прадавніх порошин...
... ще корба, ще забутий перстю слід,
ще голоси, загублені у персті,
ще погляди, проваллями розверсті,
ще кров, яку перейдено убрід...
... ще корба, човен, перелітний птах,
забутий спис у вічному розгоні,
юга, понтійський вітер біля скроні,
ще німота молитви на вустах...

Кол Нідрей*

І зникне вогкий попіл поміж зір,
І вже ніщо не зрушиться й не зблисне,
І перетне проміння прямовисне
У вишині твій опівденний зір.
І над віки знемоги і зневір,
Над німоту, що душу важко тисне,
Благатимеш: — Явись, єдина пісне! —
І ждатимеш — самотній, спраглий звір.
І вчуєш голос. Горня білина
І білина пустелі. І між ними —
Той голос, та мелодія сумна.
Торкнешся й мариш звуками сумними.
І та сльоза під пучками твоїми —
Мов до небес натягнута струна.

Мить

I

Було замало стріл в сагайдаку
В пожухлім небі — лебедів замало.
Невтомна кінокамера знімала
На плівку часо- й просторотривку
Серпневий день, мене в серпневій днині
І мій напівпорожній сагайдак,
І небеса без лебедів, і як
У жовтій млості достигають дині,
Увічнені віднині, а відтак
Знімала кінокамера: слимак
Під сонний вітер підставляє роги,
Струмка холодний дотик до руки,
Тебе, твої сповільнені ковтки
І руку, повну щастя і знемоги...

II

Пішли сніги. Іще до тих снігів,
Немов до дня народження, не звикли.
Приглушені вечірні мотоцикли
У тих снігах втрачали денний гнів,
Сумирлива, спокійна білина
Вкривала мотоцикли празниково,
Молитвою звучало кожне слово,
Обличчя, що дивилося з вікна,
Було лицем святого, біла цнота
Вертала до вечірньої землі,
Мов до землі своєї журавлі
Летять з країв, де спокій та спекота,
Вітрильниками білими гілля
Пливло повільно поміж тротуарів,
Уже ніхто, здавалося, не старів,
І молоділа в сутінках земля,
Здавалось, не постаріють повік
Оці дерева урочисті й сильні...
Лиш за малим віконцем божевільні
Чомусь ридав скорботно чоловік.

*Єврейська молитва, співана в Судний День

Яр

I

У вранішню тишу б'ються крила птахів.
Самотній голос.
Самотня зірка.
Ще не зітерті вчорашні сліди,
вечір без колискової.
Ще з люстра не зникли
вчорашні обличчя.
Ще спить
Рохеле без дірки в скроні.
Самотній голос.
Вже зірки нема.
Птахи дивляться на землю
з холодного неба.
Човгання. Гамір. Рипіння. Тупіт.
Вони йдуть холодною твердою
бруківкою, тисячі люду
йдуть між твердих невблаганних стін,
вони несуть
Рохеле без дірки в скроні,
ось вона, скроня,
дитяча скроня без дірки,
вони несуть її туди, до кулеметів.
Човгання. Тупіт. Рипіння. Гамір.
З неба на землю дивляться птахи.

II

Понад Бабиним Яром летять журавлі —
вересневе ридання.
Понад Бабиним Яром летять журавлі —
як надія остання.
Чорні тіні летять у важкій тишині,
у своїй самотині,
понад осінь летять, понад ночі і дні
ці тіла журавлині.
І несуть недосяжність на кожнім крилі,
і зникають у мреві.
Понад Бабиним Яром летять журавлі,
ці плачі вересневі.

Оголошення

Інформація про додаткову емісію акцій відкритого акціонерного товариства Ясинівський коксохімічний завод"

1. Характеристика емітента

1.1. Повне найменування емітента — відкрите акціонерне товариство «Ясинівський коксохімічний завод».

1.2. Місцезнаходження — 86110, Україна, Донецька область, м. Макіївка. Телефон (06232) 98-3-40, телефакс (06232) 98595.

1.3. ВАТ «Ясинівський коксохімічний завод» зареєстровано рішенням виконкому Кіровської районної Ради народних депутатів м. Макіївки Донецької області, розпорядження №412/р від 12 грудня 1995р., реєстраційний номер 00191035. Статут в новій редакції зареєстровано рішенням виконкому Кіровської районної Ради народних депутатів м. Макіївки Донецької області від 24 лютого 2000 р., реєстраційний номер 57.

1.4. Предмет діяльності Товариства:

— виробництво коксохімічної продукції;
— виробництво і реалізація іншої продукції виробничо-технічного призначення;
— ремонт і будівництво житла, об'єктів виробничого і соціально-культурного призначення;
— посередницька і торгово-закупівельна діяльність;
— надання інформаційних, транспортних та інших видів послуг як на території України, так і за її межами;
— зовнішньоекономічна діяльність.

1.5. За станом на 1.02.2000 р. повністю сплачений статутний фонд склав 34 231 670 грн. (тридцять чотири мільйони двісті тридцять одна тисяча шістсот сімдесят гривень), поділений на 136 926 680 (сто тридцять шість мільйонів дев'ятсот двадцять шість тисяч шістсот вісімдесят) простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 грн. кожна.

1.6. Чисельність працівників емітента за станом на 01.01.2000 р. — 2701 чол., в тому числі службовців — 322 чол.

1.7. Чисельність акціонерів емітента за станом на 01.01.2000 р. — 10647 юридичних і фізичних осіб.

2. Баланс підприємства на 1.01.2000р. (тис.грн.)

АКТИВ	Код рядка	На початок року	На кінець року
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Основні засоби:			
залишкова вартість	010	97797,7	130163,5
знос* (02)	011	127883,4	132329,2
первісна вартість* (01)	012	225681,1	262492,7
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	020	-	-
знос* (02)	021	-	-
первісна вартість* (01)	022	-	-
Незавершені капітальні вкладення (інвестиції) (33, 35, 61)	030	38266,9	18594,1
Устаткування (07)	035	8961,9	4949,6
Довгострокові фінансові вкладення (інвестиції) (58)	040	-	-
Майно в оренді (11)	050	-	-
Інші необоротні активи	060	-	-
Усього по розділу I	070	**145026,5**	**153707,2**
II. Запаси і затрати			
Виробничі запаси (05, 06, 08, 10)	080	12844,4	13749,4
Тварини на вирощуванні і відгодівлі (09)	090	-	-
Малоцінні і швидкозношуванні предмети:			
залишкова вартість	100	593,4	1077,5
знос* (02)	101	296,9	371,0
первісна вартість* (01)	102	890,3	1448,5
Незавершене виробництво (03, 20, 21, 23, 29, 30, 36, 43, 44)	110	2522,9	2647,6
Витрати майбутніх періодів (31)	120	-	-
Готова продукція (40)	130	248,4	158,4
Товари:			
купівельна вартість (41)	140	56,6	73,9
наварні надбавки* (42)	141	17,2	26,0
продажна вартість* (41)	142	73,8	99,9
Усього по розділу II	150	**16265,7**	**17706,8**
III. Грошові кошти, розрахунки та інші оборотні активи			
Товари відвантажені, сплачені в строк (45)	160	2162,2	1038,1
Дебіторська заборгованість:			
за товари, роботи і послуги, строк сплати яких не настав (62, 76)	170	1900,3	957,4
за товари, роботи і послуги, не сплачені в строк (62, 76)	180	2530,0	3201,1
резерв сумнівних боргів (88)	185	-	-
по векселях одержаних (59)	190	-	-
з податкових розрахунків (67)	195	1811,8	2285,7
з бюджетом (68)	200	-	198,7
з персоналом за іншими операціями (73)	210	-	-
по авансах виданих (61)	220	2813,6	2813,6
з дочірніми підприємствами (78)	230	-	-
з іншими дебіторами (63, 70, 71, 72, 73, 74, 76, 84)	240	2212,4	2387,3
Короткострокові фінансові вкладення (інвестиції) (58)	250	-	-
Грошові кошти:			
каса (50)	260	-	-
розрахункові рахунки (51)	270	0,6	-
валютні рахунки (52)	280	-	-
інші грошові кошти (54, 55, 56)	290	-	-
Використання позикових коштів (82)	300	-	-
Інші оборотні активи	310	-	-
Усього по розділу III	320	**13430,9**	**12881,9**
БАЛАНС (сума рядків 070, 150, 320)	330	**174723,1**	**184295,9**

Пасив	Код рядка	На початок року	На кінець року
1	2	3	4
I. Капітал, фонди і резерви			
Статутний фонд (капітал) (85)	400	34231,7	34231,7
Додатковий капітал (88)	405	100380,0	103578,0
Резервний фонд (88)	410	-	-
Фінансування капітальних вкладень (93, 94)	420	-	-
Спеціальні фонди і цільове фінансування (87, 88, 96)	425	1225,7	2119,1
	430		
	435		
Амортизаційний фонд (86)	440	-	-
Доходи майбутніх періодів (83)	450	-	-
Резерви наступних витрат і платежів (89)	460	-	-
Неоплачений капітал (75)	465	-	-
Вилучений капітал (56)	470	-	-
Нерозподілений прибуток:			
минулих років (98)	475	-	-
звітного року (80)	480	X	
Збитки:			
минулих років (98)	485	2314,7	2314,7
звітного року (80)	490	X	
Усього по розділу I	495	**133522,7**	**137614,1**
II. Довгострокові зобов'язання			
Кредити банків (92)	500	-	-
Позикові кошти (95)	510	-	-
Заборгованість за майно в оренді (99)	515	-	-
Реструктурований борг (60)	520	-	-
Розрахунки за майно (76)	525	-	-
Відстрочена податкова заборгованість (95)	530	6292,2	19880,2
	535		
Інші довгострокові зобов'язання	540	-	-
Усього по розділу II	545	**6292,2**	**19880,2**
III. Розрахунки та інші короткострокові зобов'язання			
Кредити банків (90)	600	583,4	499,9
Позикові кошти (95)	610	-	-
Кредити та позики, що не погашені в строк	620	-	-
Кредиторська заборгованість:			
за товари, роботи і послуги, строк яких не настав (60, 76)	630	5624,3	7139,1
за товари, роботи і послуги, не сплачені в строк (60, 76)	640	6809,0	8144,1
з векселів виданих (66)	650	442,9	926,9
з авансів одержаних (61)	660	-	-
з податкових розрахунків (67)	665	-	-
з бюджетом (68)	670	12162,3	2567,8
з позабюджетних платежів (65)	680	1575,0	61,8
із страхування (69)	690	1594,5	1383,3
з оплати праці (70)	700	2941,0	3232,8
з дочірніми підприємствами (78)	710	-	-
з учасниками (75)	715	-	-
з іншими кредиторами (71, 76)	720	3175,8	2845,9
Інші короткострокові зобов'язання	740	-	-
Усього по розділу III	750	**34908,2**	**26801,6**
БАЛАНС (сума рядків 495, 545, 750)	760	**174723,1**	**184295,9**

ДОВІДКИ

Найменування показника	Код рядка	Залишок на початок звітного року	За звітний період: нараховано (створено, одержано)	За звітний період: витрачено (перераховано)	Залишок на кінець звітного року
1	2	3	4	5	6
Використано на фінансування капітальних і фінансових вкладень (інвестицій):					
амортизація основних засобів	900	8471,0	4791,0	13262,0	-
амортизація нематеріальних активів	905	-			-
прибуток, що спрямовується на розвиток і вдосконалення виробництва та соціальної сфери	910	-	3305,0	3305,0	-
бюджетні та позабюджетні кошти	920	-	-	-	-
інші залучені кошти	930	-	-	-	-
Усього (рядки 900-930)	940	8471,0	8096,0	16567,0	-
Рух грошових коштів:					
гривень — усього	945	1,0	25557,0	25558,0	-
з них у зв'язку з виробництвом і продажем продукції	946	x	25557,0	25558,0	x
іноземної валюти — усього	950	-	2481,0	2481,0	
з них у зв'язку з виробництвом і продажем продукції	951	x	2481,0	2481,0	x
Фінансова допомога на зворотній основі, строк повернення якої відстрочено	980	-	-	-	-
Бюджетна позичка на закупівлю сільгосппродукції, строк повернення якої минув	990	-	-	-	-
Аванси за рахунок бюджетної позички, строк повернення яких минув	995	-	-	-	-

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ЗА 1999 РІК

1. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Найменування показника	Код рядка	Прибутки	Збитки
1	2	3	4
Виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	61461,2	x
Державне регулювання	011		x
Податок на додану вартість	015	x	9882,1
Акцизний збір	020	x	-
	025	x	
	030	x	
Затрати на виробництво реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	x	42707,9
Комерційні витрати	045	-	1050,8
Результат від реалізації	050	7820,4	-
Інші операційні доходи і витрати	060	183,9	40,7
Доходи від володіння корпоративними правами	070	-	x
Проценти доодержання	080	-	x
Інші позареалізаційні доходи і витрати	085	508,0	-
Усього прибутків і збитків	090	8512,3	40,7
Прибуток або збиток звітного періоду	100	8471,6	-
Податок на прибуток	105	x	484,6
Інше використання прибутку	110	x	7987,0
Нерозподілений прибуток (непокриті збитки) звітного року	120	-	-

2. Використання прибутку

Найменування напрямків	Код рядка	Звітного року	Минулих років
1	2	3	4
Платежі до бюджету	200	802,1	x
Відрахування до резервного (страхового) фонду	210	-	-
Використано на:			
збільшення статутного фонду (капіталу)	215	-	-
виробничий розвиток	220	3304,8	-
соціальний розвиток	230	3019,7	-
заохочування	240	41,0	-
дивіденди	245	-	-
вилучення виручки	250	-	X
поповнення оборотних коштів	255	1187,4	-
інші цілі	260	116,6	-

3. Затрати на виробництво (витрати обігу)

Найменування показника	Код рядка	Сума
1	2	3
Матеріальні затрати	300	26583,2
Витрати на оплату праці	310	7078,1
Відрахування на соціальні заходи	320	2411,0
Амортизація	330	4647,0
Інші витрати	340	4525,1
Разом	350	45244,4
Фактичні обсяги виробництва продукції (робіт, послуг)	360	50490,5

4. Розшифровка окремих прибутків і збитків

Найменування показника	Код рядка	Прибутки	Збитки
1	2	3	4
Прибутки (збитки) минулих років	400	-	-
Штрафи, пені неустойки	410	10,2	-
Фінансові результати від:		x	-
надзвичайних ситуацій	420		
списання заборгованості, термін позовної давності якої минув	430	182,5	-
завищення цін і тарифів	440	-	X
створення резерву сумнівних боргів	450	-	-
зміни курсу іноземних валют	460	292,9	-
ліквідації основних засобів	465	22,4	-
спільної діяльності	470	-	-
продажу основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей	480	2,1	-
реалізації цінних паперів	490	-	-
здачі окремого майна в оренду	495	84,0	40,7
купівлі і продажу іноземної валюти	500	-	-
	510		

5. Платежі до бюджету

Найменування показника	Код рядка	Належить по розрахунку	Фактично внесено
1	2	3	4
Акцизний збір	600	-	-
Податок на додану вартість	610	5548,1	2501,2
Фонд ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи	620	x	308,0
Рентні платежі	630	-	-
Єдиний податок	635	-	-
Ресурсні платежі	640	1002,2	1270,1
Відрахування на структурну перебудову	645	246,0	232,0
Інші податки і платежі	650	2090,1	1529,1

Довідково: відстрочені платежі до бюджету (660) 18055,2
державних позабюджетних фондів (670) 1825,1

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ЗА 1998 РІК

1. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Найменування показника	Код рядка	Прибутки	Збитки
1	2	3	4
Виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	41405,5	x
Державне регулювання	011		x
Податок на додану вартість	015	x	6399,4
Акцизний збір	020	x	-
	025	x	
	030	x	
Затрати на виробництво реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	x	32327,4
Комерційні витрати	045	x	766,0
Результат від реалізації	050	1912,7	-
Інші операційні доходи і витрати	060	129,0	31,9
Доходи від володіння корпоративними правами	070	-	x
Проценти доодержання	080	-	x
Інші позареалізаційні доходи і витрати	085	1190,3	1438,9
Усього прибутків і збитків	090	3232,0	1470,8
Прибуток або збиток звітного періоду	100	1761,2	-
Податок на прибуток	105	x	-
Інше використання прибутку	110	x	4075,9
Нерозподілений прибуток (непокриті збитки) звітного року	120	-	2314,7

2. Використання прибутку

Найменування напрямків	Код рядка	Звітного року	Минулих років
1	2	3	4
Платежі до бюджету	200	1266,1	x
Відрахування до резервного (страхового) фонду	210	-	
Використано на:	215	-	-
збільшення статутного фонду (капіталу)			
виробничий розвиток	220	-	-
соціальний розвиток	230	2399,5	190,0
заохочування	240	32,2	-
дивіденди	245	-	-
вилучення виручки	250	-	x
поповнення оборотних коштів	255	-	-
інші цілі	260	378,1	-

3. Затрати на виробництво (витрати обігу)

Найменування показника	Код рядка	Сума
1	2	3
Матеріальні затрати	300	18671,9
Витрати на оплату праці	310	5966,0
Відрахування на соціальні заходи	320	2739,6

1	2	3
Амортизація	330	3219,5
Інші витрати	340	3316,4
Разом	350	33913,4
Фактичні обсяги виробництва продукції (робіт, послуг)	360	34506,0

4. Розшифровка окремих прибутків і збитків

Найменування показника	Код рядка	Прибутки	Збитки
1	2	3	4
Прибутки (збитки) минулих років	400	-	-
Штрафи, пені неустойки	410	395,0	-
Фінансові результати від:		x	
надзвичайних ситуацій	420		
списання заборгованості, термін позовної давності якої минув	430	203,4	1438,9
завищення цін і тарифів	440	-	X
створення резерву сумнівних боргів	450	-	-
зміни курсу іноземних валют	460	443,8	-
ліквідації основних засобів	465	148,2	-
спільної діяльності	470	-	-
продажу основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей	480	49,9	-
реалізації цінних паперів	490	-	-
здачі окремого майна в оренду	495	79,0	31,9
купівлі і продажу іноземної валюти	500	-	-
	510		

5. Платежі до бюджету

Найменування показника	Код рядка	Належить по розрахунку	Фактично внесено
1	2	3	4
Акцизний збір	600	-	-
Податок на додану вартість	610	6293,1	110,0
Фонд ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи	620	600,2	511,1
Рентні платежі	630	-	-
Єдиний податок	635	-	-
Ресурсні платежі	640	1433,1	796,0
Інші податки і платежі	650	1661,0	1411,0

Довідково: відстрочені платежі до бюджету (660) 5872,1
державних позабюджетних фондів (670) 420,2

3. Дані про членів виконавчого органу, голову спостережної ради та го-лову ревізійної комісії:

№	Прізвище, ім'я, по батькові	Рік народження	Посада	Освіта	Кваліфікація	Виробничий стаж, років	Досвід роботи на даній посаді
1.	Гармата Володимир Володимирович	1930	Голова правління	вища	гірничий інженер-технолог	48	12
2.	Федоров Олександр Петрович	1940	Перший заступник голови правління	вища	інженер-хімік-технолог	38	15
3.	Зубко Олена Михайлівна	1938	Заступник голови правління	вища	інженер-збагачувач	38	8
4.	Коваль Євгенія Яківна	1938	Заступник голови правління	вища	економіст	40	11
5.	Вегеря Іван Миколайович	1959	Член правління	вища	інженер-хімік-технолог	23	4
6.	Щербатюк Віктор Миколайович	1949	Член правління	середньо—технічне	експлуатація залізничного транспорту	31	13
7.	Касьяненко Ніна Тихонівна	1960	Головний бухгалтер	вища	економіст	20	11
8.	Медянцев Сергій Аркадійович	1951	Голова спостережної ради	вища кандидат технічних наук	гірничий інженер-марк-шейдер	27	-
9.	Федосова Наталія Василівна	1953	Голова ревізійної комісії	вища	економіст	27	-

4. Можливі фактори ризику в діловій діяльності емітента

Можливі фактори ризику пов'язані з невизначеною економічною ситуацією в Україні, інфляційними процесами в економіці України, змінами в податковій системі держави, неплатоспроможністю замовників у зв'язку з загальним економічним спадом, можливістю невиконання договорів, форс-мажорними обставинами (стихійне лихо, аварії і т.п.). Інших факторів ризику немає.

5. Опис ділової діяльності емітента

Ділову діяльність емітент здійснює відповідно до статуту ВАТ «Ясинівський коксохімічний завод». Товариство виробляє таку продукцію: кокс доменний, коксовий горіх, коксову дрібноту, смолу кам'яновугільну, сульфат амонію, сирий бензол, компоненти моторного палива (КМПА), а також продукти ректифікації сирого бензолу: головну фракцію рафинату, бензол для синтезу, толуол, сольвент-ксилол, інденкумаронову фракцію, сольвент-нафту. Відомості про виробництво продукції у 1999 році:

Обсяг виробництва	тонн	сума, тис. грн.
УСЬОГО	-	50490
у тому числі:		
кокс доменний > 25 мм (по повній вартості)	68887	14449
кокс доменний із давальницької сировини	831639	13639
коксовий горіх	26813	4643
коксова дрібнота	50325	4195
бензол сирий / товарний	3787/26	15
смола кам'яновугільна	43733	7246
смола СТУ	2121	288
газ коксовий товарний (тис. м3)	15758	458
сульфат амонію в перерахунку на 20,5% утримання азоту	8249	670
концентрат германию (кг.)	82	66
полімери	48	2
бензол для синтезу	3216	1161
головна фракція рафінату	30	8
інденкумароновая фракція	115	57
компоненти моторного палива	7349	3562
сольвент нафта	463	12
пар товарний (гкал)	700	19

Обсяг реалізації продукції за станом на 01.01.2000 р.:

Обсяг реалізації	тонн	сума, тис. грн.
ВСЬОГО		51579
у тому числі:		
кокс доменний > 25 мм (по повній вартості)	68887	14449
кокс доменний із давальницької сировини	850000	14815
коксовий горіх	26813	4643
коксова дрібнота	50325	4195
бензол сирий / товарний	26	14
смола кам'яновугільна	43733	7245
смола СТУ	2121	288
газ коксовий товарний (тис. м3)	15758	458
сульфат амонію в перерахунку на 20,5% утримання азоту	8249	671
концентрат германия, (кг.)	82	66
полімери	48	2
бензол для синтезу	3015	1161
головна фракція рафінату	30	8
інденкумароновая фракція	55	28
компоненти моторного палива	7150	3510
сольвент нафта	200	7
пар товарний (гкал)	700	19

Наукові дослідження і розробки протягом 1999 р. не здійснювалися.

У 1999 р. були виконані капітальні вкладення в розмірі 18210 тис. грн. у наступні об'єкти:
— комплекс коксових батарей №5, 6;
— сульфатне відділення;
— первинний газовий холодильник;
— сіркові скрубери;
— біохімічна установка;
— склади;
— санітарно-побутовий комплекс;
— база відпочинку;
— устаткування;
— житловий будинок.

Фінансування капітальних вкладень проводилось за рахунок прибутку підприємства, а також амортизаційних відрахувань.

Інвестиції в інші підприємства не здійснювались.

6. Дані про емісію цінних паперів

6.1. Рішення щодо додаткової емісії акцій прийнято на загальних зборах акціонерів ВАТ «Ясинівський коксохімічний завод» 8 лютого 2000 р., протокол № 1.

6.2. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку: 34 168 000 (тридцять чотири мільйони сто шістдесят вісім тисяч) гривень.

6.3. Напрямки використання коштів, залучених в результаті емісії:
— будівництво коксової батареї №5 — 21148 тис. грн.;
— реконструкція хімічних цехів — 2000 тис. грн.;
— поповнення обігових коштів — 11020 тис. грн.

Кошти, залучені від емісії не будуть використовуватися для покриття збитків.

6.4. Кількість акцій, що випускаються: 136 672 000 (сто тридцять шість мільйонів шістсот сімдесят дві тисячі) штук.

Тип та категорія цінних паперів, що випускаються — прості іменні акції.

Номінальна вартість акції — 0,25 грн.

Серія В. Номери з 1 по 136672000.

Випуск акцій на пред'явника не передбачається.

Випуск привілейованих акцій не передбачається.

Форма випуску акцій — документарна.

6.5. Місце підписки на акції — за місцем знаходження емітента за адресою: 86110, Україна, Донецька область, м. Макіївка. Дата початку підписки — 5 квітня 2000 р.; дата припинення — 7 квітня 2000 р.

6.6. Запланований курс продажу акцій — за номінальною вартістю.

6.7. Засновником Товариства є Донецьке регіональне відділення Фонду державного майна України. Засновник володіє простими іменними акціями в кількості 68 463 341 шт., що складає 50% + 1 акція статутного фонду Товариства.

6.8. Акціонери здійснюють право володіння, користування і розпорядження акціями що належать їм відповідно до законів України «Про цінні папери і фондову біржу», «Про господарські товариства», інших законодавчих актів України.

Акціонери Товариства мають право:
— брати участь у загальних зборах акціонерів і голосувати особисто або через своїх представників;
— обирати органи управління Товариством і бути обраними до них;
— брати участь у розподілі прибутку Товариства;
— отримувати частину прибутку (дивіденди) від діяльності Товариства;
— отримувати інформацію про діяльність Товариства: копії річних балансів, звітів Товариства, протоколів зборів;
— вільно розпоряджатися акціями, що їм належать, у порядку, визначеному чинним законодавством та Статутом Товариства;
— отримати частину вартості майна Товариства пропорційну вартості належних їм акцій у разі ліквідації Товариства.

Акціонери мають переважне право на придбання акцій при додатковій емісії.

Акціонери мають інші права, передбачені чинним законодавством.

6.9. Вартість акцій на останніх торгах на біржі й у ПФТС складає 0,25 грн. На позабіржовому ринку вартість акцій складає 0,07 грн.

6.10. Порядок підписки на акції: особи, які бажають придбати акції, повинні внести грошові кошти не менше 10 відсотків номінальної вартості акцій, на які вони бажають підписатися, на рахунок емітента (р/р 26002198009101 в Донбаській філії КБ «Кредитпромбанк» м. Донецька, МФО 335593, ЄДРПОУ 25098916), подати заяву довільної форми, засвідчену власноручним підписом заявника — фізичної особи, підписами керівника та головного бухгалтера, скріпленими круглою печаткою заявника — юридичної особи, після чого емітент видає їм письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій. З особою, що підписалася на акції, Товариство укладає договір. 30 відсотків вартості акцій, з урахуванням попереднього внеску, повинно бути сплачено до проведення загальних зборів акціонерів, які будуть затверджувати підписку. На підтвердження внеску емітент видає тимчасові свідоцтва. Не пізніше року після реєстрації змін до статуту щодо збільшення статутного фонду вищевказані особи зобов'язані оплатити повну вартість акцій.

Оплата вартості акцій може бути здійснена майном. Передача майна як плати за акції оформлюється «Актом прийому-передачі майна», що набуває сили невід'ємного додатка до договору купівлі-продажу акцій. Акт підписується заявником, головою Правління і головним бухгалтером Товариства і скріплюється його круглою печаткою. Подача заяви, укладання договору купівлі-продажу акцій, оплата акцій коштами або передача майна в оплату за акції є підтвердженням підписки на акції. При невиконанні акціонером зобов'язань щодо повної оплати акцій вони розміщуються серед акціонерів Товариства.

У випадках затримки публікації інформації про емісію акцій по причинах, що не залежать від ВАТ «Ясинівський коксохімічний завод», Товариство доручає правлінню перенести дати початку і закінчення підписки на акції.

6.11. Послугами торговця цінними паперами емітент не користується.

6.12. У разі перевищення рівня запланованої підписки — зайва підписка відхиляється. Відмова у підписці здійснюється згідно з переліком передплатників з кінця переліку. У разі недосягнення рівня, запланованої підписки — розмір підписки встановлюється на рівні фактичного внеску і затверджується загальними зборами. Дострокове припинення підписки не передбачається.

6.13. Виплата дивідендів по акціях ВАТ здійснюється за місцезнаходженням Товариства один раз на рік за підсумками календарного року відповідно до рішення загальних зборів акціонерів. Розмір і порядок виплати встановлюються загальними зборами акціонерів. Дивіденди виплачуються акціонерам пропорційно вартості акцій, що їм належать. Право на одержання дивідендів мають особи, що є акціонерами на початок терміну виплати дивідендів. Початок виплати дивідендів — через тридцять днів після прийняття такого рішення. Виплата дивідендів здійснюється протягом одного місяця. У разі неотримання дивідендів акціонерами дивіденди депонуються на рахунку Товариства і виплачуються за письмовою заявою акціонера за адресою Товариства: 86110, м. Макіївка, ВАТ «Ясинівський коксохімічний завод». Акціонерам — юридичним особам дивіденди виплачуються шляхом перерахування коштів на їхній розрахунковий рахунок.

7. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів

7.1. Перша емісія була здійснена шляхом випуску 136 926 680 (сто тридцять шість мільйонів дев'ятсот двадцять шість тисяч шістсот вісімдесят) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 грн. кожна на загальну суму 34 231 670 (тридцять чотири мільйони двісті тридцять одна тисяча шістсот сімдесят) гривень. Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій видано Донецьким територіальним відділенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку 2 квітня 1999 р. № 95/05/1/99. Привілейованих акцій і акцій на пред'явника не випускалося.

7.2. У власності членів виконавчого органу Товариства знаходиться 13060 акцій, що складає 0,01% статутного фонду

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Посада	Кількість акцій, шт.
1.	Гармата Володимир Володимирович	Голова правління	2000
2.	Федоров Олександр Петрович	Перший заступник голови правління	2000
3.	Зубко Олена Михайлівна	Заступник голови правління	1060
4.	Коваль Євгенія Яківна	Заступник голови правління	2000
5.	Вегеря Іван Миколайович	Член правління	2000
6.	Щербатюк Віктор Миколайович	Член правління	2000
7.	Касьяненко Ніна Тихонівна	Головний бухгалтер	2000

7.3. Перелік осіб, що володіють акціями на суму більш ніж 5% статутного фонду Товариства:

Регіональне відділення Фонду державного майна України в Донецькій області;

Спільне Українсько-Ліберійське підприємство у формі ТОВ «САВІ»;

Дочірнє підприємство «Укрпромінвест» приватної компанії з обмеженою відповідальністю «Ноетик Файненшіал Холдинг Б.В.».

8. Інформація про реєстратора Товариства

Код за ЄДРПОУ — 00039002;

Повне найменування реєстратора — Український акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк України;

Повна юридична адреса: 01001, м. Київ, провулок Шевченко, 12.

Дата одержання та номер дозволу на ведення реєстру власників іменних цінних паперів — дозвіл №32 р від 24.07.96 р.;

Телефони — (044) 201-51-20; факс 229-14-56;

Підпорядкований підрозділ реєстратора — Головне управління ПІБ України в Донецькій області;

Код за ЄДРПОУ — 09334636;

Адреса: 83002, м. Донецьк, пл. Радянська, 1;

Телефони — (0622) 337 21 14;

Посада, прізвище, ім'я, по батькові керівника — голова правління Українського акціонерного комерційного промислово-інвестиційного банку України — Матвієнко Володимир Павлович;

Посада, прізвище, ім'я, по батькові керівника підпорядкованого підрозділу реєстратора — заступник голови правління ПІБ України — начальник головного управління ПІБ України в Донецькій області — Маслова Джема Сергіївна, тел. (0622) 337-37-83.

Договір на ведення реєстру №333/01 09/26-27-1549/98 від 31.12.1998 р.

9. Дані про відповідальних осіб за інформацію про емісію цінних паперів

Резидент України — Гармата Володимир Володимирович — голова правління ВАТ «Ясинівський коксохімічний завод»:

Я, Гармата Володимир Володимирович, своїм підписом і печаткою підтверджую достовірність відомостей, що наведені в інформації про додаткову емісію акцій відкритого акціонерного товариства «Ясинівський коксохімічний завод».

Резидент України — Колесникова Раїса Іванівна — директор аудиторської фірми «Укрвостокаудит ЗКС»:

Я, Колесникова Раїса Іванівна, підтверджую дані балансу і звіту про фінансові результати, що наведені в інформації про додаткову емісію акцій відкритого акціонерного товариства «Ясинівський коксохімічний завод».

10.Послугами депозитарія емітент не користується.

11.Юридичних осіб, що гарантують надходження коштів емітенту —
немає.

12. Відомості про обмеження права володіння цінними паперами —
немає

13. Дані щодо країн та бірж або позабіржових торговельно-інформаційних систем, на яких продаються акції емітента:

«Фондова торговельна система ПФТС» — зареєстрований Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України організатор торгівлі.

Адреса: Україна, 01133, м. Київ, вул. Щорса, 31 (5 поверх), тел.(044)-252-8808, факс (044)-252-8553 E-mail: pfts@pfts.com

Українська міжбанківська валютна біржа зареєстрована Національним банком України 21 липня 1993 р.

Адреса: Україна, 04070, м. Київ, вул. Межигірська, 1, тел.: (044) 238-25-14, факс: (044) 238-25-39 E-mail: press@uice.com.ua

14. Емітент до груп підприємств (холдингів, концернів, організацій тощо)
не входить.

15. Інформація про отримані дозволи (ліцензії) на окремі види діяльності.
Товариство не має дозволів (ліцензій).

16. Члени виконавчого органу емітента не дали згоду на публікацію їхньої середньої заробітної плати.

17. Аудиторська фірма:

ТОВ «Укрвостокаудит ЗКС», код за ЄДРПОУ — 23189520

ліцензія АБ №000600 видана Аудиторською палатою України від 28.03.95 р. Термін дії ліцензії подовжений до 26.02.2004 р. за рішенням Аудиторської палати України від 26.02.1999 р., протокол №4

Адреса: 83017, м. Донецьк, б. Шевченко, 31

Телефон: (0622) 95-01-09

Директор: Колесникова Раїса Іванівна.

Сертифікат: серія А №001104, виданий за рішенням Аудиторської палати України за №13 від 24.03.1994 р., термін дії подовжений до 27.03.2003 р.

18. Протягом 3-х років дій по фінансовому оздоровленню (сануванню) підприємства не проводилося. Справи про банкрутство не порушувались.

19. Перспективи розвитку підприємства:

Основними споживачами продукції ВАТ "Ясинівський коксохімічний завод" є підприємства металургійної галузі України. Очікується, що прогнозоване зростання виробництва металу до 20% призведе до збільшення споживання коксу. Підприємство планує збільшення виробництва коксу до 2005 року з 1 млн. тонн до 1,3 млн. тонн валового коксу 6%-й вологості на рік.

Зростання виробництва продукції та підвищення її якості прогнозується досягти шляхом реконструкції підприємства.

Основні напрямки розвитку Товариства у найближчі чотири роки є:
— будівництво нової коксової батареї №5;
— реконструкція хімічних цехів;
— вивід з експлуатації зношених коксових батарей №1, 2 і 3;
— впровадження енерго та екологічно чистих технологій;
— покращення фінансового стану Товариства;
— вирішення соціальних питань.

Голова правління ВАТ «Ясинівський коксохімічний завод»
ГАРМАТА В.В.
Директор аудиторської фірми «Укрвостокаудит ЗКС»
КОЛЕСНИКОВА Р.І.

Астрологічний прогноз на 27 березня — 2 квітня

ОВЕН. У вас буде таке відчуття, немов долаєте невидиму перешкоду. Доведеться приховати власні плани і пожертвувати особистими інтересами. Можливо, вас буде непокоїти людина, що є для вас на цей момент загрозою або авторитетом.

ТЕЛЕЦЬ. Не зупиняйтеся і не розчаровуйтеся — прийнятний результат отримаєте після тривалої праці і ходіння по інстанціях. Але не розраховуйте на багато. Головне — надовго збережеться те, що є. Однак те, що ви здобудете, відповідає вашим планам.

БЛИЗНЯТА. Найбільшою проблемою тижня буде спілкування з начальством і людьми, які вищі за посадою і мають якісь привілеї або «права» на вас. Ваші сила і опора — це друзі, колектив, організація. Тут ви отримаєте дуже велику підтримку.

РАК. Врахуйте, спочатку буде важко, якщо знову поновляться політичні, ідеологічні або емоційні баталії. Саме тут втрачаєте свої козирі. Правда, цього разу ви добре бачите мету і у вас є досить сил для її досягнення.

ЛЕВ. Ділові люди зустрінуться з фінансовими проблемами, можливі втрати або борги. Однак це не криза, оскільки вам дуже пощастить зовсім в іншому місці. Цього тижня не міняйте партнерів — можливий обман.

ДІВА. Вас всі почнуть смикати — від цього будете нервуватися і гарячкувати. Через дрібниці почнуться гострі конфлікти і сварки в сімейних або партнерських справах. Однак все це чудовий стимул для посилення і зміцнення стосунків і оселі. Підсумок: незвичайні, але оживляючі зміни.

ТЕРЕЗИ. Можна не хвилюватися, оскільки все, що станеться, це дрібні прикрощі, що минають. Однак все індивідуальне — дехто з вас уміло робить з мухи слона. Наприклад, вас може налякати якась інформація, документ, поїздка.

СКОРПІОН. Ви вступаєте в іншу фазу, причому з гарним енергетичним піднесенням і ентузіазмом. Можливо, ризикнете і візьметеся за дуже велику роботу. Єдине застереження — уважно слухайте і вибирайте партнерів.

СТРІЛЕЦЬ. Якісь сімейні справи у вашому житті або справи, що стосуються особисто вас, приходять до завершення, правда, набагато легше і не з такими втратами, як спочатку. Але ви ризикуєте під фінал наламати дров.

КОЗЕРІГ. У середині тижня несподівано спіткнетеся об підводні камені у власному житті. Це те, чого раніше не помічали. Вас почне дратувати нинішнє оточення, будете надто непоступливі, тому можливі помилки і невдачі.

ВОДОЛІЙ. Безпосередньо гроші і добування коштів — це те, що значною мірою забиратиме сили і час. Хоч ви вже налаштовані і повинні зайнятися іншими питаннями, тобто організаційними, посередницькими, інформаційними.

РИБИ. Можливо, вас охопить хвиля боротьби за справедливість і ви почнете домагатися істини. Якщо така боротьба почнеться, частину своїх переваг і привілеїв ви втратите, але залишиться одна і надовго.

Фото з конверта

«Ой не ріж косу...»

Асі Утешевій з Донецька — 11 років, вчиться у шостому класі, грає на фортепіано. Довжина волосся, як вона сама написала, трохи більше одного метра.

Народний календар

Березень часом снігом сіє, часом сонцем гріє

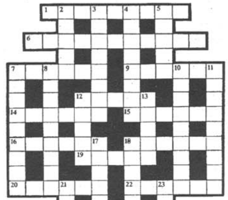
30 БЕРЕЗНЯ — Теплого Олекси. Після цього дня скресала крига, починалися весняні повені. На Олекси риба-щука хвостом лід розбиває.

31 БЕРЕЗНЯ — Кирила. Цієї пори часто псується дорога, бувають заморозки. Минув Олексій, Кирило каже: «Ще не сій».

Прикмети березня

- Сніг навесні тане з північної сторони мурашника —літо буде тепле й довге, а з південної — холодне й коротке.
- Жайворонок з'явився — на тепло, а зяблик — на холод.
- Якщо в гніздах яєць менше, ніж звичайно — рік буде неврожайний (у такий спосіб птахи віщують, яке буде літо на корми).
- Ранній обліт бджіл — на красну весну.
- Місяць ріжками вниз — на тепло й добрий врожай.

Кросворд

По горизонталі: 1. Османська султанша з Галичини. 6. Видатний віолончеліст. 7. «Командир» череди. 9. Відомий український тренер з гандболу. 12. Сонячне божество у ведичній релігії. 14. Поліефірне волокно. 15. Велике з'єднання військових кораблів. 16. Український політик і державний діяч. 18. Полонянка в поемі О. Пушкіна «Бахчисарайський фонтан». 19. Гуцульський чоловічий танець. 20. Художник. 22. Український журнал, що видавався у Петербурзі. 24. Апарат для прослуховування серця. 25. Персонаж у «Слові о полку Ігоревім».

По вертикалі: 2. Вид друку. 3. Лікарський препарат, застосовується при гіпотонічній хворобі. 4. Найвища гора на о. Сахалін. 5. Французький балетмейстер, реформатор хореографічного мистецтва. 7. Найвищий представницький орган у державі. 8. Визначний філософ XVIII ст. 10. Відомий господарник і меценат. 11. Країна в Південній Америці. 12. Династія французьких королів. 13. Папа Римський, який оголосив перший хрестовий похід. 17. Визначний полководець Хмельниччини. 18. Відгороджене місце для тварин, птахів. 21. Східний платан. 23. Ігумен Києво-Печерського монастиря в 1078—1088 рр.

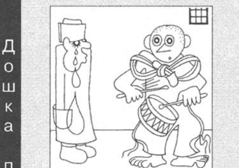
Відповіді до кросворда, надрукованого 11 березня

По горизонталі: 1. Граблі. 5. Компас. 8. Ступа. 9. Осанна. 10. Арахна. 11. Мерин. 12. Апорт. 15. Шапка. 17. Маг. 19. Контора. 20. Омелько. 21. Кап. 23. Колун. 25 Крона. 28. Кидик. 30. Ломота. 31. Рубака. 32. Тулуп. 33. Ногата. 34. Апатит.

По вертикалі: 1. Голота. 2. Бернар. 3. Іслам. 4. Чубарка. 5. Кабан. 6, Мажара. 7. Собака. 13. Просо. 14. Троян. 15. Швейк. 16. Кокон. 17. Мак. 18. Гоп. 22. Абдулов. 23. Калган. 24. Угорка. 26. Робота. 27. Арарат. 28. Карта. 29. Крупа.

Дошка пошани

Між нами, тузлуками

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів». Сеня з метеликом на шиї (вимудрував його із власних червоних підтяжок) з усього духу гамселить у барабан:

— Бам-бам! Бум-бум!

— Сеню! — вбігає зляканий лікар. — Що сталося?!

— Це дзвони майбутнього, дурню! — вигукує Сеня. — Тачку давай! Священний вогонь Прометея осяяв нашу палату і я — у номінантах!

— Ой Сеню!

— Так, причому в кількох. Ті, що в'яжуть, висунули мене на премію «Вузлов'язальника року», а ті, що довбуть, — на «Довбальника року»! А премію «Прометей-престиж» я взагалі отримуватиму як «Тузлукувальник року»!

— Як хто? — перепитує лікар.

— Як пихто! Ти краще послухай, що я казатиму на церемонії вручення мені премії лауреата: «Завдяки вивіреному курсу політики реформ, я, простий неноменклатурний тузлукувальник, став консервувати шкур удвічі більше, ніж раніше. Саме завдяки антикризовій, антикорупційній багатовекторній рецептурі мій розчин кухонної солі (тузлук) з використанням сучасних протигнильних хімічних сполук дає можливість високоефективно тузлукувати шкури, які тепер ідуть виключно ось на такі дорогі святкові барабани. І нині ми маємо змогу бити у свої, вітчизняні барабани: сповіщати народ про наші досягнення в політиці, економіці, культурі!»

Ну як?!

І Сеня змахнув рукою сльозу з кінчика носа лікаря... Вони обнялися і заридали удвох.

Бам-бам! Бум-бум!

«Вопрос, конечно, интересный»...

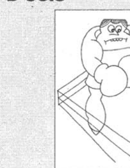
Володимир Литвин, глава адміністрації Президента:

— На жаль, в адміністрації бракує розумних людей...

Від чергового:

— Пане Володимире, такі гучні і сміливі заявки варто винести у вигляді запитання на всеукраїнський референдум за народною ініціативою...

Армія Трясогузки знову в бою

Микола Чурилов, директор фірми «Соціс Геллап»:

«Для того, щоб в Україні в умовах млявих економічних процесів відбулася економічна реформа, необхідне якесь потрясіння»...

Черговий соціологічної служби «Дошки пошани» (ДП) провів опитування у провулках столиці: чи потрібні вам які-небудь потрясіння?

25 процентів респондентів відповіло, що воно, потрясіння, потрібне виключно на окремо взятому київському гектарі — і при цьому робилася красномовна відмашка рукою саме в бік цього сидячого адміністративного гектара...

35 відсотків опитаних із гнівом заявили, що їх і досі тіпає — від ціни на хліб і видовища... на транспорті.

3 проценти відповіли, що вони саме у пошуках якого-небудь екстракту для зняття сьогоднішнього потрясіння після вчорашнього.

1 відсоток парирував: «Нехай його трясця трясе!»

Кого — «його», відсоток не уточнив.

Одягаючи труси, не забудьте про часи...

Леонід Кучма, Президент України:

— Коли сьогодні створюється кишенькова партія під себе, жінку й собаку, то, я гадаю, такі партії не потрібні.

Від чергового:

Не кажіть! Іменні, ручні, сльозонепроникні, протиударні й дорогі, наче годинник «Ролекс», партії — кишеню не тягнуть...

Черговий по «Дошці пошани» Вілен КАЙДАШ.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0312053.
2 3 4 5 6 7 8 9

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com